

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2009

Liahona

Pioniers
in Ghana,
p.12

De Schriften tot leven
brengen, p. 16

Zou onze eerlijkheid de
test doorstaan? p. 26

Julia vindt de
onzichtbare
bezoekster, p. F8

RES
BOOK AREA
M205-5
S838 DWT
2009
JUL

LIAHONA, JULI 2009

Volwassenen

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

- 2 **Suikerbieten en de waarde van een ziel**
President Thomas S. Monson

HUISBEZOEKBOODSCHAP

- 25 **In aanmerking komen voor tempelbezoek en -aanbidding**

HOOFDARTIKELEN

- 6 **The Joseph Smith Papers: de manuscriptboeken met openbaringen** Ouderling Marlin K. Jensen
Deze reeks over het Joseph Smith Papers Project onthult hoe de profeet onderricht ontving door nieuwe openbaringen.
- 12 **Pioniers in Ghana**
Schilderijen en verhalen van enkele pionierende heiligen der laatste dagen in Ghana (Afrika).
- 16 **Verhalen uit de Schriften als patronen voor ons leven** Ouderling Jay E. Jensen
Probeer via deze manier van schriftstudie eens om 'zij-daar-toen' om te zetten in 'ik-hier-nu'.
- 33 **Normen: geschikt voor alle leeftijden** Debbie Twigger
Sommige volwassenen hebben ontdekt dat de raadgevingen en zegeningen in Voor de kracht van de jeugd voor alle leeftijden opgaan.
- RUBRIEKEN
- 43 **Onder heiligen der laatste dagen**
Twist overwinnen; thuis een stukje hemel op aarde maken; kinderen op geestelijk en materieel gebied helpen; papa uitnodigen voor de tempel; vrij van financiële zorgen.
- 48 **Gebruik van deze uitgave**
Ideeën voor de gezinsavond, uw favoriete gezinsavond en onderwerpen in deze uitgave.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Richard Hull, Esther Adu Asante.
Achterkant: Richard Hull, Jongevrouwen—Nova, Vera, Georgina, Karen, Rebecca; landkaart
Mountain High Maps © 1993 Digital Wisdom, Inc.

Jongeren

HOOFDARTIKELEN

- 22 **Van onderen naar de top** Don L. Searle
De kunstzinnige Joselén Cabrera is een jongevrouw met meerdere doelen in haar leven.
- 26 **Een eerlijkheidstest** Patricia A. Jacobs en Francini Presença
Zou mijn vriendin inzien dat haar eerlijkheid belangrijker was dan een goed cijfer voor haar proefwerk?
- 28 **Fatsoen: een tijdloos beginsel voor iedereen** Silvia H. Allred
Met fatsoen als leidraad in ons leven neemt ons gevoel van eigenwaarde toe.
- 38 **Wees altijd ijverig** Ouderling Octaviano Tenorio
Wat is de sleutel tot succes? Wees altijd ijverig, richt je aandacht op je doel en wees gelukkig.

RUBRIEKEN

- 36 **Instant Message**
Een bezorgde zendeling bidt om troost; het programma Plicht jegens God helpt een jongeman zijn leven ten goede te veranderen.
- 42 **Poster: Samen optrekken**

Juli 2009 109ste jaargang Nummer 7
LIAHONA 04287 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie

Adviseurs: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Fliton,
Lafrene Porter Gault, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odell, Judith M.

Palles, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Probst, Judith M.

Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul

VanDenBerghe, Julie Wardell

Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidinggevend art-director: M.M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Janie Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Coli R. Arroyo, Collette

Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,

Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,

Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalebureau

Tumhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032(0)14265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

European Distribution Ltd., Magazine Service,

Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890

E-mail: liahonaed@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDI)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode: 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake

City, UT 84150-0024, USA, of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of

'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,

Ameens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,

Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans,

Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,

Kinabali, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,

Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,

Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans,

Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechoos,

Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of

thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de

bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North

Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder

www.liahona.lds.org

For Readers in the United States and Canada:

July 2009 Vol. 109 No. 7, LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN

1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of

Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year. Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone. (Canada Post International Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

Kinderen

LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET

K2 Zalig de vredestiters President Henry B. Eyring

HOOFDARTIKELEN

K8 De onzichtbare bezoeker Heidi Pyper

K11 De trek naar het westen

RUBRIEKEN

K4 Participatieperiode: Ons gezin kan sterk zijn
Cheryl Esplin

K6 Op Jezus gaan lijken

K12 Uit het leven van de profeet
Joseph Smith: De stem van
de profeet

K14 Van vriend tot vriend
Bidden en zingen tot
onze hemelse Vader
Ouderling Michael John U. Teh

K16 Kleurplaat

OMSLAG DE
KINDERVRIEND
Illustratie Jim Madsen

Kijk of je de
Koreaanse KGW-
ring in deze uitgave
kunt vinden. Kies
de goede pagina!

Post

Dichter bij onze hemelse Vader

Ik ben erg blij met de *Liahona* die ik maandelijks ontvang. Er staan belangrijke artikelen in die ons helpen in het leven. Door de conferentie-uitgaven met de toespraken van de profeet en andere kerkleiders leer ik wat onze hemelse Vader van ons verlangt en hoe we dat moeten doen. De uitstekende boodschappen in de *Liahona* kunnen we op de gezinsavond gebruiken. Ik lees in de *Liahona* altijd eerst de artikelen voor de jongeren en voel me dan steeds weer geborgen en dichter bij onze hemelse Vader.

Karina Chavez (Nicaragua)

De kracht om te overwinnen

Ik gebruik de *Liahona* als leidraad in mijn leven. We lezen hoe mensen in deze tijd leven en kunnen ons spiegelen aan hun situatie. Ik gebruik hun ervaringen ook in mijn toespraken en op de gezinsavond. Door de voorbeelden in de *Liahona* weet een bekende van mij nu ook dat we christenen zijn en dat wij net als iedereen problemen hebben, maar dat het evangelie ons de kracht geeft om ze te overwinnen.

Ana Perlini (Engeland)

Stuur feedback of opmerkingen naar liahona@ldschurch.org. Brieven kunnen om redenen van lengte of duidelijkheid geredigeerd worden.

Suikerbieten en de waarde van een ziel

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Jaren geleden schetste bisschop Marvin O. Ashton (1883–1946), toenmalig raadgever in de Presiderende Bisschap, het volgende tafereel. Stelt u zich een boer voor op weg naar de suikerfabriek met een grote open wagen vol suikerbieten. Tijdens de hobbelige rit vallen diverse suikerbieten langs de weg van de wagen af. Als de boer merkt dat hij enkele bieten is kwijtgeraakt, zegt hij tegen zijn helpers: 'De bieten die er af zijn gevallen, bevatten net zoveel suiker als de rest. Laten we teruggaan om ze op te halen!'

In dit tafereel wil ik de suikerbieten vergelijken met de leden van de kerk voor wie wij als leidinggevend verantwoordelijk zijn. De bieten die van de wagen zijn gevallen, stellen de mannen en vrouwen, jongeren en kinderen voor die om de een of andere reden van het pad van activiteit zijn afgeraakt. Ik parafraseer de opmerking van de boer over zijn suikerbieten als volgt met betrekking tot deze zielen die zo dierbaar zijn voor onze Vader en onze Meester: 'De mensen die zijn weggefallen, zijn net zoveel waard als de rest. Laten we teruggaan om ze op te halen!'

Sommigen worden op dit moment meeggezogen in de maalstroom van de publieke opinie. Anderen worden geteisterd door turbulente tijden. Weer anderen verdinken in de draaikolk van zonde.

Zo hoeft het niet te gaan. Wij hebben de leerstellige waarheden. Wij hebben de programma's. Wij hebben de mensen. Wij hebben de mogelijkheden. Onze opdracht gaat verder dan vergaderen. Onze taak is het redden van zielen.

Onze taak: zielen redden

De Heer beklemtoonde de waarde van elke man en vrouw, jongere en kind toen Hij verklaarde:

'Bedenkt dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God. (...)

'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:10, 15–16.)

Bedenk dat u bij dit werk aanspraak kunt maken op de zegeningen van onze Vader. Hij heeft u niet in uw bevoorrechte positie geroepen om alles alleen, zonder leiding, op goed geluk te doen. Integendeel, Hij kent uw vaardigheden, Hij ziet uw toewijding en zal uw veronderstelde onbekwaamheden veranderen in krachtige eigenschappen. Hij heeft

De suikerbieten zijn te vergelijken met de leden van de kerk voor wie wij als leidinggevend verantwoordelijk zijn. Wat betreft deze zielen: 'De mensen die zijn weggefallen, zijn net zoveel waard als de rest. Laten we teruggaan om ze op te halen!'

Richard vertelde dat het keerpunt in zijn leven was gekomen toen zijn bisschop hem verschole in een smeerkuil had gevonden en hem had geholpen weer actief te worden.

beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88).

Jeugdwerkleidsters, kent u de kinderen voor wie u verantwoordelijk bent? Jongevrouwenleidsters, kent u uw jongevrouwen? AP-leiders, kent u de jongemannen? Leidinggevenden in de zustershulpvereniging en het Melchizedeks priesterschap, kent u de vrouwen en mannen over wie u presideert? Begrijpt u hun problemen en worstelingen, hun verlangens, ambities en hoop? Weet u welke weg ze hebben afgelegd, welke moeilijkheden ze hebben doorstaan, welke lasten ze hebben gedragen, welke zorgen en verdriet ze hebben gekend?

Ik spoor u aan degenen die u dient een reikende hand toe te steken en ze lief te hebben. Als u anderen werkelijk liefhebt, zullen zij zich nooit in het gevreesde 'niemandsland' bevinden, waarbij — *niemand* aandacht heeft voor hun zorgen en *niemand* de nodige hulp biedt. U zult wellicht geen steden of paleizen van aanzien betreden, maar wel ware en blijvende vreugde vinden met hen wier hand u hebt gevat en hart u hebt geraakt.

Lessen in het hart gegrift

Als u ontmoedigd raakt, bedenk dan dat de tijd van de Heer niet altijd overeenkomt met die van ons. Toen ik vele jaren geleden bisschop was, kwam een

van de leidsters van de jongevrouwen, Jessie Cox, eens naar me toe en zei: 'Bisschop, ik ben een mislukkeling!' Ik vroeg haar waarom ze zich zo voelde, waarop ze zei: 'Ik heb niemand van de meisjes zo ver gekregen om in de tempel te trouwen, wat een goede leerkracht wel zou zijn gelukt. Ik heb mijn uiterste best gedaan, maar dat was kennelijk niet goed genoeg.'

Ik probeerde Jessie te troosten en zei dat ik als haar bisschop wist dat ze alles had gedaan wat ze kon. Ik heb die meisjes door de jaren heen gevolgd, en gemerkt dat ze uiteindelijk allemaal in de tempel zijn verzegeld. Als de les in het hart is gegrift, is die van blijvende waarde.

Ik heb uit mijn observaties van getrouwe functionarissen zoals Jessie Cox geleerd dat elke leider of leidster een ware herder kan zijn, die werkzaam is onder leiding van onze grote en Goede Herder, met het voorrecht om diegenen te leiden, koesteren en te dienen die zijn stem kennen en liefhebben (zie Johannes 10:2-4).

Het verloren schaap zoeken

Ik wil u graag nog een voorval vertellen wat ik als bisschop heb meegemaakt. Op een zondagochtend merkte ik dat Richard, een van onze priesters die bijna nooit naar de priesterschapsvergadering kwam, er weer niet was. Ik liet het quorum in handen van de adviseur achter en ging naar Richards huis. Zijn moeder vertelde dat hij in een garage in de buurt aan het werk was. Ik reed naar de garage om Richard te zoeken. Ik keek overal, maar kon hem niet vinden. Plotseling kreeg ik het gevoel dat ik in de oude smeerkuil naast het gebouw moest kijken. In het donker zag ik twee ogen glinsteren. Ik hoorde Richard zeggen: 'U hebt

me gevonden, bisschop! Ik kom eraan.' Richard en ik begonnen te praten en ik vertelde hem hoezeer we hem misten en nodig hadden. Op mijn verzoek beloofde hij de vergaderingen bij te wonen.

Hij werd daarna veel actiever in de kerk. Richard verhuisde uiteindelijk met zijn ouders naar een andere wijk, maar twee jaar later werd ik uitgenodigd om daar te spreken voordat hij als zendeling zou vertrekken. Richard vertelde tijdens de dienst dat het keerpunt in zijn leven was gekomen toen zijn bisschop hem verschole in een smeerkuil had gevonden en hem had geholpen weer actief te worden.

Mijn geliefde broeders en zusters, het is onze taak, ja, onze ernstige plicht, onze hand uit te steken naar al degenen over wie we zijn gesteld. We dienen hen de weg te wijzen naar het celestiale koninkrijk van God. Laten we altijd onthouden dat de mantel van leiderschap niet de cape van comfort is, maar het kleed van verantwoordelijkheid. Laten we ons ontfermen over hen die onze hulp en onze liefde nodig hebben.

Als het ons lukt om een man of een vrouw, een jongen of een meisje terug te brengen, verhoren we het vurige gebed van een echtgenote, zuster of moeder, vervullen we het grootste verlangen van een echtgenoot, broeder of vader. Dan geven wij gehoor aan de aanwijzingen van een liefhebbende Vader en volgen wij het voorbeeld van een

gehoorzame Zoon (zie Johannes 12:26; LV 59:5). En onze naam zal voor altijd geëerd worden door wie wij redden.

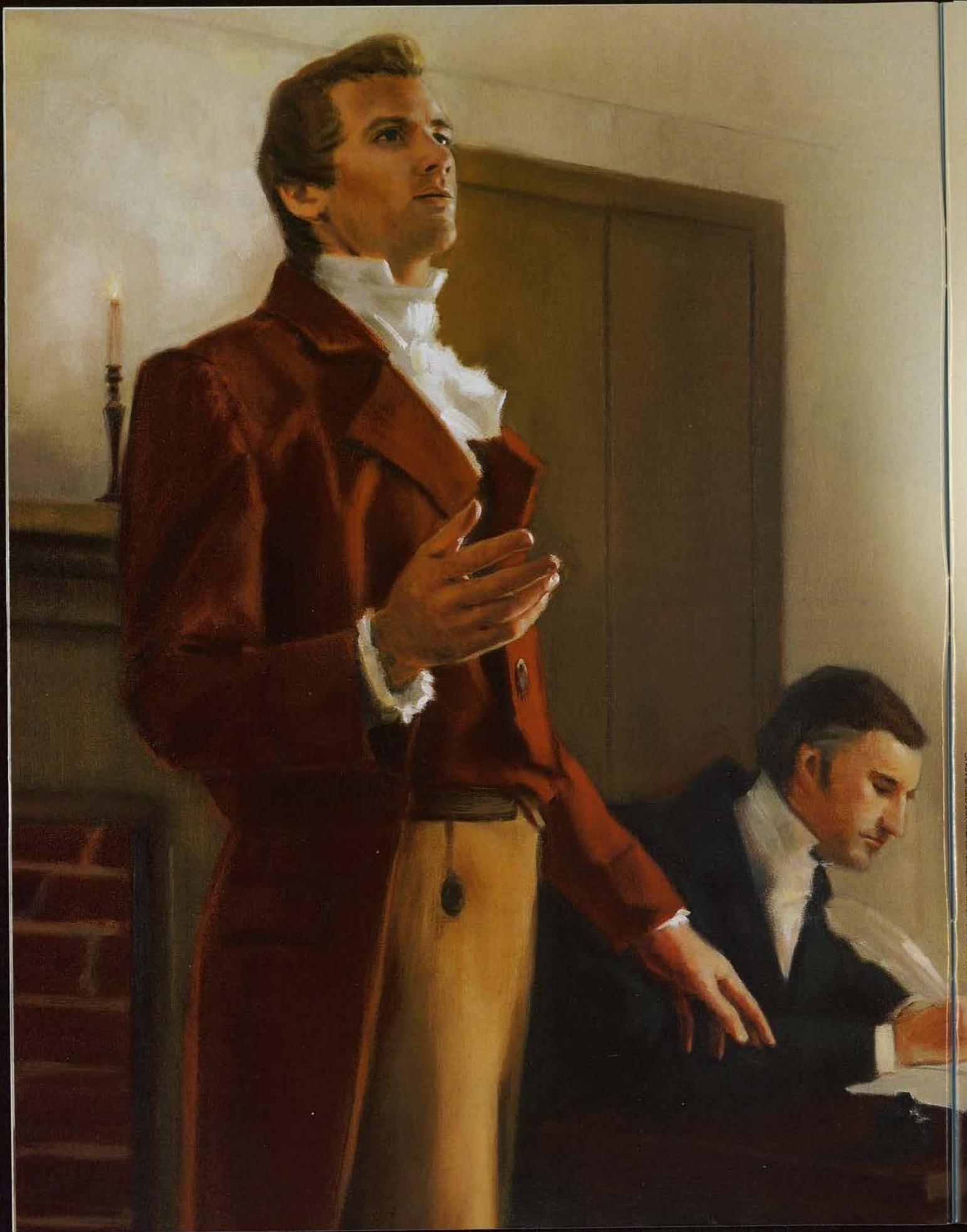
Ik bid dat onze hemelse Vader ons altijd zal leiden, zodat wij zijn kinderen kunnen redden. ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het zo dat iedereen aan de bespreking deelneemt. Enkele voorbeelden:

1. Lees bij een gezin met kleine kinderen het gedeelte 'Het verloren schaap zoeken'. Laat de kinderen beschrijven hoe Richard er vermoedelijk uitzag toen hij in de smeerput was. Laat ze dan beschrijven hoe Richard er als zendeling uitzag. Stel de gezinsleden de vraag: 'Waarom denken jullie dat het belangrijk was dat de bisschop op zoek ging naar Richard?' Eindig met Leer en Verbonden 18:10, 15-16.

2. Laat aan het begin van de bespreking een paar muntstukken op de vloer vallen. Stel de vraag: 'Zou het belangrijk voor me zijn om de muntjes op te rapen? Waarom?' Als u ze oproept, leg dan uit dat mensen oneindig meer waard zijn dan de muntstukken. Vertel het verhaal over de suikerbieten. Vraag hoe we kunnen helpen 'een hand te vatten en hart te raken' om mensen naar de kerk terug te brengen.

The *Joseph Smith* Papers: de manuscriptboeken met openbaringen

De manuscriptboeken met openbaringen bevatten veel van de eerste bekende exemplaren van de openbaringen aan Joseph Smith en bieden meer inzicht in het proces van openbaring.

OUDERLING MARLIN K. JENSEN

van de Zeventig
Kerkhistoricus en -griffier

In de jaren '70 van de vorige eeuw begonnen wetenschappers, die lid van de kerk waren, de voordelen in te zien van het verzamelen en publiceren van documenten in verband met het leven en het werk van de profeet Joseph Smith. In het Joseph Smith Papers Project worden de inspanningen van tientallen jaren gebundeld. Projectwetenschappers hebben zich ten doel gesteld alle dagboeken, brieven, toespraken, openbaringen, geschiedkundige verslagen, aantekeningen, notities en juridische documenten te verzamelen — alles wat geschreven is door of op aanwijzing van Joseph Smith.

Als het project klaar is, zullen

The Joseph Smith Papers

ongeveer 30 delen
beslaan met in totaal
meer dan tweeduizend documenten.

De delen worden op basis van inhoud en onderwerp in zes reeksen ondergebracht: documenten, geschiedenis, dagboeken, administratieve papieren, juridische en zakelijke aangelegenheden, en openbaringen en vertalingen. *The Joseph Smith Papers* voorzien in transcripties (getypte versies) van alle oorspronkelijke documenten, zodat wetenschappers en andere belangstellenden over leesbare teksten beschikken zonder de kwetsbare historische documenten zelf aan te hoeven raken en daarbij mogelijk te beschadigen. Bij elke transcriptie wordt een proces van drie stappen uitgevoerd, volgens speciale wetenschappelijke normen voor dergelijke teksten.

De studie van deze historische bronnen, vooral in hun vroegste verschijningsvormen, biedt onderzoekers meer inzicht in het leven van de profeet Joseph Smith en de ontwikkeling van de herstelde kerk. *The Joseph Smith Papers* vergemakkelijken gedetailleerd historisch onderzoek. Documenten uit diverse locaties — waaronder collecties in eigendom van de kerk, universiteiten, historische verenigingen en particulieren — worden gepubliceerd en beschikbaar gesteld in vele locaties en uiteindelijk ook op het internet. Dit omvangrijke project put uit een scala aan primaire bronnen en maakt ze toegankelijk voor onderzoek waar dat anders onmogelijk zou zijn. Zo zorgen *The Joseph Smith Papers* dat de normen en accuraatheid van toekomstig

De studie van deze historische bronnen biedt onderzoekers meer inzicht in het leven van de profeet Joseph Smith en de ontwikkeling van de herstelde kerk.

Een van de prioriteiten van de profeet na het organiseren van de kerk in 1830 was het vastleggen en bewaren van zijn openbaringen.

Onder: Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1). Rechtsboven: Revelation Book 2 (Boek met openbaringen 2). Rechtsonder: eerste uitgave van het Boek der Geboden.

onderzoek naar het leven van Joseph Smith en de vroege kerkgeschiedenis hoger komen te liggen.

The Revelations and Translations Series (De reeks Openbaringen en vertalingen)

De delen in de reeks 'Revelations and Translations' (Openbaringen en vertalingen) bevatten reproducties van de eerste manuscripten van de geschreven openbaringen en vertalingen van Joseph Smith, samen met de officiële uitgaven van deze documenten zoals ze tijdens zijn leven zijn gepubliceerd. Deze publicaties omvatten de eerste uitgave van het Boek van Mormon (1830); de eerste uitgave van een verzameling openbaringen van Joseph Smith, ofwel het Boek der Geboden (1833); en de eerste uitgave van de Leer en Verbonden (1835).

Een van de prioriteiten van de profeet na het organiseren van de kerk in 1830 was het vastleggen en bewaren van zijn openbaringen. Hoewel het bijhouden van verslagen pas in 1832 op grotere schaal gebeurde, begonnen Joseph Smith en John Whitmer in de zomer van 1830 de openbaringen bijeen te brengen die de profeet tot dan toe had ontvangen. In elk geval begon John

Whitmer ergens in maart 1831 deze eerste verzameling manuscripten met openbaringen over te nemen in een boek dat hij het 'Book of Commandments and Revelations' (Boek der geboden en openbaringen) noemde. Dit manuscriptboek, dat in de *Papers* door de redactie met Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1)

wordt aangeduid, bevat openbaringen die zijn gekopieerd vanaf ongeveer maart 1831 tot het midden van 1835.

Tijdens een conferentie van de kerk in november 1831 in Ohio kregen John Whitmer en Oliver Cowdery de opdracht de verzamelde openbaringen te publiceren. Zij namen het 'Book of Commandments and Revelations' (Boek der geboden en openbaringen) mee naar Missouri. Daar troffen ze

samen met W. W. Phelps voorbereidingen voor de publicatie van het Boek der Geboden (zie LV 67). Ergens begin 1832, toen het eerste boek met manuscripten van openbaringen in Missouri was, schaften Joseph en zijn schrijvers nog een boek aan om openbaringen in op te nemen. Dit staat bekend als het 'Kirtland Revelation Book' (Boek met openbaringen in Kirtland) en wordt door de redactie van de *Papers* met Revelation Book 2 (Boek met openbaringen 2) aangeduid. Dit boek werd samengesteld tussen eind februari of begin maart 1832 en het einde van 1834. Het eerste deel in de reeks Revelations and Translations (Openbaringen en vertalingen) omvat deze twee boeken met manuscripten van openbaringen.

Na grondige studie hebben onderzoekers van het Joseph Smith Papers Project vastgesteld dat het 'Book of Commandments and Revelations' (Boek der geboden en openbaringen) als voornaamste bron heeft gediend voor de publicatie van het Boek der Geboden in 1833. Zowel het 'Book of Commandments and Revelations' (Boek der geboden en openbaringen) als het 'Kirtland

Revelation Book' (Boek met openbaringen in Kirtland) blijken de basis te vormen voor de eerste uitgave van de Leer en Verbonden in 1835. Deze manuscriptboeken werden na de publicatie van de Leer en Verbonden niet meer gebruikt, maar veilig opgeborgen met andere kerkelijke verslagen. Latere openbaringen zijn vastgelegd in dagboeken en verslagen van Joseph Smith, en in documenten van bisschoppen, apostelen en andere volgelingen.

Na de publicatie van de Leer en Verbonden in 1835 verdwenen deze twee manuscriptboeken vrijwel geheel op de achtergrond omdat de gepubliceerde delen beschikbaar waren.

Wetenschappers hebben zich de afgelopen jaren echter met grote belangstelling gericht op het onderzoek van de vroege manuscripten van de openbaringen van Joseph Smith. Revelation Book 2 (Boek met openbaringen 2) werd pas toegankelijk voor een breder publiek toen de kerk in 2002 afbeeldingen van de oorspronkelijke manuscripten publiceerde als onderdeel van de dvd-collectie *Selected Collections from the Archives* (Geselecteerde collecties uit de archieven).¹

De laatste jaren zijn wetenschappers ook pas de waarde van Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1) gaan inzien, dat al die tijd in het bezit van het Eerste Presidium was geweest.

Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1) bevat de eerste bekende exemplaren van vele openbaringen. Sommige zijn zelfs de enige vroege manuscriptexemplaren die bewaard zijn gebleven. Het vormde de bron voor de gepubliceerde openbaringen in de eerste uitgave van het kerkelijk tijdschrift *The Evening and the Morning Star*. Vier vellen die op een bepaald moment uit het boek waren verwijderd, zijn nu in handen van de bibliotheekarchieven van de Community of Christ (Gemeenschap van Christus) in Independence

(Missouri) en worden met toestemming overgenomen in *The Joseph Smith Papers*.

Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1) is een vrijwel complete verzameling van vroege openbaringen; 64 van de 65 openbaringen zijn gepubliceerd in het Boek der Geboden² in 1833 en 95 van de 103 afdelingen zijn gepubliceerd in de Leer en Verbonden van 1835. Slechts tien openbaringen uit het manuscriptboek staan niet in het Boek der Geboden of in de Leer en Verbonden van 1835.

De manuscriptboeken met openbaringen gereedmaken voor publicatie in de tijd van Joseph Smith

Een van de taken van Joseph Smith bij het doornemen van de manuscripten voorafgaand aan de publicatie ervan, was het 'corrigeren van fouten of vergissingen die hij mogelijk door de Heilige Geest zou ontdekken'.³ Joseph wist uit ervaring dat bij het opschrijven en overschrijven van openbaringen in manuscriptboeken en de voorbereiding voor publicatie door verschillende mensen onherroepelijk onbedoelde fouten in de tekst zouden sluipen. Soms waren wijzigingen nodig om de bewoording te verduidelijken. Zo nu en dan kwamen er latere openbaringen ter vervanging of aanpassing van eerder ontvangen openbaringen, zodat deze eerdere versies en documenten bijgewerkt moesten worden. Ook zijn er van tijd tot tijd andere wijzigingen aangebracht. Daarbij ging het meestal om kleine, niet-inhoudelijke correcties, zoals de onderverdeling van tekst in verzen of het verduidelijken van de betekenis.

Joseph leek de manuscripten met openbaringen als zijn beste pogingen te beschouwen om de stem van de Heer vast te leggen, die Zich verwaardigde om te spreken in wat Joseph noemde de 'kromme, gebrekkige,

Joseph leek de manuscripten met openbaringen als zijn beste pogingen te beschouwen om de stem van de Heer vast te leggen.

verwarde en onvolmaakte taal' van de mens.⁴ De geopenbaarde inleiding tot de gepubliceerde openbaringen verwijst ook naar dit principe: 'Ik ben God en heb het gesproken; deze geboden zijn van Mij, en zijn mijn dienstknechten gegeven in hun zwakheid, naar de wijze van hun taal' (LV 1:24).

Joseph en zijn metgezellen werden volgens de besluiten van kerkelijke conferenties aangesteld om de openbaringen gereed te maken voor publicatie door de teksten te corrigeren. Recente analyse van de twee manuscriptboeken met openbaringen laat zien hoe en wanneer veel van de wijzigingen zijn aangebracht. Sommige wijzigingen zijn bijvoorbeeld aangebracht voordat geselecteerde openbaringen in Missouri werden gepubliceerd. Andere wijzigingen zijn aangebracht in Ohio voordat de Leer en Verbonden

John Whitmer

in 1835 werd gepubliceerd.

Een goed voorbeeld betreft de wijzigingen die Sidney Rigdon heeft aangebracht. Hij veranderde de taal in de openbaringen vaak van de Bijbelse woorden 'thee', 'thy' en 'thine' (gij) in de gangbare woorden 'you', 'your' en 'yours' (u). Veel van deze wijzigingen zijn later weer ongedaan gemaakt. Hij verbeterde waar nodig ook de grammatica en het taalgebruik, om woorden en betekenissen te verduidelijken.

In enkele gevallen zijn wijzigingen doorgevoerd die ingrijpender waren, omdat openbaringen voor de publicatie van de Leer en Verbonden in 1835 werden bijgewerkt. Zo ontving Joseph Smith afdeling 20 oorspronkelijk in 1830, voordat de volledige

Joseph Smith

organisatiestructuur van de kerk aan hem was geopenbaard. In 1835 had Joseph veel van de ambten en quorums door openbaring georganiseerd. Deze nieuwe openbaringen over het kerkbestuur zijn door middel van wijzigingen en aanvullingen in de tekst in afdeling 20 opgenomen. Onze huidige verzen 65–67 over het ordenen van mannen tot een ambt in het priesterschap zijn bijvoorbeeld geopenbaard na de publicatie van 1833, en zijn aan de publicatie van 1835 toegevoegd.

Joseph Smith las veel van de redactionele veranderingen van zijn collega's door en bracht in zijn eigen handschrift enkele kleine wijzigingen aan voordat het

Boek der Geboden in 1833 werd gepubliceerd. Hij bracht aanvullende wijzigingen aan, zoals het toevoegen van

Sidney Rigdon

William W. Phelps

de achternaam van de genoemde personen in de verschillende openbaringen, vlak voordat de Leer en Verbonden werd gepubliceerd in 1835.

Rond 1834–1835 werd in Kirtland Revelation Book 2 (Boek met openbaringen 2) gebruikt om de uitgave van de Leer en Verbonden in 1835 voor te bereiden. Op acht openbaringen in het manuscriptboek na, werden ze allemaal in die uitgave van 1835 opgenomen. In tegenstelling hiermee waren maar drie van de openbaringen in het

manuscriptboek opgenomen in het Boek der Geboden van 1833. Twee van de openbaringen in het manuscriptboek zijn voor het eerst gepubliceerd in de uitgave van de Leer en Verbonden van 1844.

Daaropvolgende redactionele wijzigingen tot en met de uitgave van de Leer en Verbonden in 1981 zijn beperkt gebleven tot enkele woorden, maar de belangrijkste wijzigingen hebben op aanwijzing van de profeet Joseph plaatsgevonden voor de uitgave van 1835.

Nieuwe informatie

Bij het redigeren van deze manuscriptboeken heeft de redactie van de *Papers* nieuwe informatie aan het licht gebracht. Onderzoekers met belangstelling voor de chronologie van het leven van Joseph Smith, bijvoorbeeld, moesten zich lange tijd tevreden stellen met de algemene maandelijkse datering van veel van de vroege openbaringen. Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1) bevat de specifieke datums voor veel van deze openbaringen. Daarnaast verschaffen de beknopte historische introducties van John Whitmer tot veel van de openbaringen eveneens historische context voor wetenschappers.

Na grondige analyse is de redactie erin geslaagd het handschrift van de meeste markeringen op de manuscriptpagina's te identificeren. De publicatie van de reeks Revelations and Translations zal afbeeldingen van documenten bevatten met een transcriptie ervan op de tegenoverliggende bladzijde. Lezers kunnen zo het oorspronkelijke handschrift zien, met de markeringen van wijzigingen en zelfs de textuur van de documenten, zonder zelf deskundig te hoeven zijn in het ontcijferen van handgeschreven tekst. De aangebrachte wijzigingen in de oorspronkelijke documenten krijgen een kleurcode in de transcripties, zodat lezers het handschrift kunnen herkennen van de personen die op elke pagina iets hebben geschreven.

Bij het werken aan de reeks Revelations and Translations (Openbaringen en vertalingen) is er nog een interessante ontwikkeling geweest, namelijk de identificatie van een niet eerder gepubliceerde openbaring over het verkrijgen van het auteursrecht voor het Boek van Mormon in Canada. David Whitmer herinnerde zich, nadat hij de kerk had verlaten, dat in de openbaring succes werd beloofd bij de verkoop van het auteursrecht, maar dat Joseph Smith en anderen bij de terugkeer van de mannen die belast waren met deze taak, teleurgesteld waren met wat op een mislukking leek. Historici moesten het jarenlang doen met de verklaringen van David Whitmer, Hiram Page en William McLellin, maar beschikten daarbij niet over de feitelijke tekst van de openbaring. Revelation Book 1 brengt daar verandering in.

Hoewel we het hele verhaal nog steeds niet kennen, vooral de eigen kijk op de situatie van Joseph Smith zelf, weten we dat de goddelijke communicatie het predicaat 'mislukte openbaring' niet verdient. De aanwijzing van de Heer geeft duidelijk aan dat de succesvolle verkoop van het auteursrecht zou afhangen van de getrouwheid van hen die de verkoop tot stand wilden brengen en van de geestelijke ontvankelijkheid van de potentiële kopers.⁵

Voortschrijdend inzicht van de profeet

Het bewerken en aanpassen van de tekst van openbaringen in de beginjaren van de kerk geven inzicht in het proces van voortdurende openbaring aan Joseph Smith. De manuscripten met openbaringen laten zien welke moeite men zich heeft getroost om te proberen de ideeën en leringen die Joseph had ontvangen accuraat op en over te schrijven en te laten drukken — een proces waarbij in de publicatie van elk werk onbedoelde fouten hun intrede kunnen doen. In sommige gevallen heeft de profeet een eerder ontvangen openbaring aangepast of bijgewerkt nadat hij door een nieuwe openbaring meer kennis had verkregen. Zo zien we dat zijn toenemende inzicht in leerstellige waarheden ook in de vastgelegde openbaringen was terug te vinden. Deze werden gekenmerkt door zijn voortschrijdend inzicht in heilige onderwerpen. De profeet geloofde niet dat eenmaal vastgelegde openbaringen niet konden worden aangepast door verdere openbaring.

Het bewaren en publiceren van deze manuscriptboeken met openbaringen vormen een belangrijke bron voor mensen die de geschiedenis van de kerk willen onderzoeken. Dit project zal leiden tot meer begrip van de organisatie en publicatie van onze gedrukte openbaringen, en tot meer inzicht in de gedachten en bedoelingen van Joseph Smith. Het bestuderen van deze boeken met openbaringen vergroot niet alleen onze kennis, maar ook ons getuigenis door het plan van de Heer van voortdurende openbaring te herkennen, waarmee Hij voorziet in de veranderende behoeften van een groeiende kerk. ■

De auteur is erkentelijk voor de hulp van Robin S. Jensen van het Joseph Smith Papers Project en van Joshua J. Perkey, redactiedewerker van de kerkelijke tijdschriften, bij de voorbereiding van dit artikel.

NOTEN

1. Richard E. Turley Jr., red., *Selected Collections from the Archives of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (dvd, 2002).
2. De enige openbaring die wel is opgenomen in het Boek der Geboden maar niet in Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1) is Openbaring, mei 1829–B, in het Boek der Geboden 11 (zie LV 12).
3. Minute Book 2 (ook wel 'Far West Record' genoemd), 8 november 1831.
4. Brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 27 november 1832, in *Personal Writings of Joseph Smith*, samengesteld door Dean C. Jessee, herziene uitgave (2002), p. 287.
5. Zie Revelation Book 1 (Boek met openbaringen 1), pp. 30–31.

PIONIERSEN IN GHANA

1. Angela Nelson, *Alleenstaand – voor iets, Adjoa*

'Het is goed om lid van de kerk te zijn als we thuis of samen met anderen zijn' zegt Adjoa Amoa-Ampah, die studeert om arts te worden. 'Maar een vrouw die oprecht lid is van de kerk, kan zich ook een lid noemen als ze alleen is. De kerk wordt soms verkeerd begrepen, zodat ik het belangrijk vind om een voorbeeld van de waarheid te zijn.'

2. Emmalee Glauser Powell, Joseph William Billy Johnson: *'de Here gewijd'*

'Hij straalde dankbaarheid en liefde uit', schreef de kunstenares over broeder Johnson uit Cape Coast. 'Hij had anderen al veertien jaar in het evangelie onderwezen, en meer dan duizend mensen waren klaar voor de doop toen de zendelingen in 1978 aankwamen. Hij is een man die zijn leven en ziel toewijdt aan God. Hij inspireerde mij om de christelijke eigenschappen van liefde en mededogen een deel van mijn wezen te maken.'

3. Jesse Bushnell, Bitner Johnson: kleinzoon van de patriarch

Bitner Johnson is de zoon van Brigham Johnson en de kleinzoon van Joseph William Billy Johnson en genoemd naar president Gordon Bitner Hinckley.

Toen GayLynn Ribeira, die een kunststudie volgt aan de Brigham Young University, de verbazingwekkende verhalen hoorde van de pioniers van de kerk in Ghana, wist ze dat ze hun portretten wilde maken als illustratieproject voor haar studie als kunstenares. In het najaar van 2005 begon ze naar manieren te zoeken om dit te doen. Het resultaat was een toelage voor haar en drie andere studenten — Jesse Bushnell, Emmalee Glauser Powell en Angela Nelson — waarmee zij de maanden mei en juni van 2006 in Ghana konden doorbrengen. Richard Hull hield als lid van de BYU-faculteit toezicht op het project. De vijf studenten verzamelden verhalen en afbeeldingen van niet alleen pioniers van de kerk, maar ook van nieuwere leden. De schat aan informatie wisten zij in de maanden na de reis op het schildersdoek vast te leggen. In oktober 2007 waren de kunstwerken te bewonderen in de B. F. Larsen Gallery van de BYU. Hierna ziet u enkele van deze portretten.

4

5

6

7

4. GayLynn Ribeira, *Busua Morning*

5. GayLynn Ribeira, *Uw kinderen in licht en waarheid grootbrengen*

Bisschop Kofi Sosu en zijn vrouw, Linda, uit Kumasi sterken hun gezin door regelmatig gezinsgebed, schriftstudie en gezinsavond te houden.

6. Jesse Bushnell, *Dokter Emmanuel Kissi – 'Hij richtte de vrouw op'*

In 1983 kwam een straatarme vrouw met een ernstig ondervoed kind naar arts en lid van de kerk Emmanuel Kissi om hulp te vragen. Dokter Kissi kreeg voedselpakketten van de kerk toegestuurd om ondervoede mensen te helpen. Hij gaf haar gratis rijst, maïs, bonen en bakolie. De vrouw viel in dankbaarheid voor de arts neer. Dokter Kissi richtte de vrouw met zijn handen op en zei: 'Dit voedsel heeft God naar u gestuurd. Dank Hem daarvoor.'

7. Angela Nelson, *Zusters in Zion, Emma Boateng*

'Het was alsof we een uit het oog verloren zuster hadden gevonden', schreef kunstenaar Angela Nelson over de teruggekeerde zendeling Emma Boateng. 'Ze was onze gids in Kumasi en had nog steeds de uitstraling van haar zending over zich. Emma studeerde journalistiek, ging naar de instituutlessen, had zo haar zorgen en verwachtingen over verkering, en probeerde het evangelie als middelpunt van haar leven te bewaren. Ze had dezelfde ervaringen die wij hadden als jonge alleenstaanden.'

8. Emmalee Glauser Powell, Bisschop Kofi Sosu en zijn vader: vergeving van vader en zoon

Na zijn zending wilde Kofi terugkeren naar huis, maar zijn vader had hem verstoten. Toch voelde hij dat hij moest gaan. Toen hij aankwam, zag zijn vader hem en zei: 'Stop.' En hij stopte.

'Wie ben jij?' vroeg zijn vader.

'Ik ben uw zoon.'

'Mijn zoon?'

'Ja, uw zoon, Kofi.' Toen zag hij tranen over zijn vaders wangen stromen. Zijn vader stond op en sloeg zijn armen om hem heen.

'O, mijn zoon, mijn zoon. Het spijt me. Ik weet dat je de juiste beslissing hebt genomen. Ik heb je weer aangenomen als mijn zoon.'

9. Emmalee Glauser, William en Charlotte Acquah: één van hart en één van zin

William en Charlotte (al dertig jaar lid van de kerk) zijn samen gegroeid in het evangelie door vele jaren van moeilijkheden en vreugde. Door dit alles heen worden ze steeds meer één met God en met elkaar. Zij houden elkaars hand vast als blijk van hun liefde voor elkaar — dit in navolging van het zendingsechtpaar dat William heeft geleerd te bidden en te weten dat hij een kind van God is.

10. Jesse Bushnell, Doopstrand

Bij dit vredige stukje strand zijn honderden mensen uit Ghana gedoopt.

11. Jesse Bushnell, Theodora Acquah: dochter van de derde generatie

Theodora is een heilige der laatste dagen van de derde generatie in Cape Coast, dankzij het geloof van haar grootmoeder die lid van de kerk is geworden en haar kinderen en kleinkinderen in het evangelie heeft onderwezen. Als nieuw lid van de kerk begon Theodora's grootmoeder uit zichzelf het kerkgebouw schoon te vegen, emmers water te halen om de vloer te schrobben en te zorgen dat alles schoon was voordat de kerk begon.

8

9

10

11

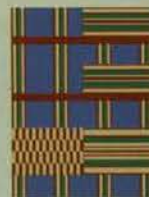
13

12

14

12. Angela Nelson O, vast als een rotssteen, familie Kaku

'Toen broeder en zuster Kaku ons bij hen thuis in Cape Coast uitnodigden, voelde ik alsof ik mijn eigen huis in Utah binnenliep', schreef kunstenaar Angela Nelson. 'Ik vond het vooral prachtig dat de kinderen na alle drukte van het avondeten allemaal rond de ouders gingen zitten met de Schriften geopend. Ik zal mijn verblijf bij dit gezin nooit vergeten, en de kinderen die opkeken naar hun ouders voor leiding en de ouders die in de Schriften zochten en kwamen met antwoorden.'

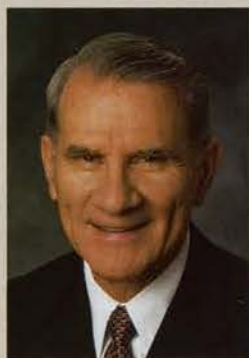
13. Richard Hull, Hannah

Over dit portret van Hannah Bafuh, een heilige der laatste dagen in Kumasi, zei de schilder: 'Ik probeerde haar sprankelende, enthousiaste persoonlijkheid vast te leggen.'

14. Angela Nelson, Eten klaarmaken, Emma Boateng

'Het leek wel op een dansuitvoering: ze waren volmaakt op elkaar ingespeeld', schreef Angela Nelson over de manier waarop de familie Boateng het hoofdgerecht, fufu, van de cassavewortels bereidde. 'De een hief de stok hoog in de lucht en liet deze met een harde plof neerkomen, terwijl de ander de cassave snel in een bal verzamelde voordat de ander er weer met de stok op stampte. Er is ook een ritme in hun dagelijks leven, een ijver om de geboden te onderhouden. Tijd wordt hier gemeten in relaties, in het helpen van vrienden en familie, niet in het verkrijgen van objecten. Ik zie een vast voornemen om vast te houden — vooral aan hun getuigenis.'

Verhalen uit de Schriften als patronen voor ons leven

Ik heb een belangrijk studiepatroon van de Schriften ontdekt waardoor we de Schriften beter kunnen begrijpen.

OUDERLING JAY E. JENSEN

Van het Presidium der Zeventig

Als jonge ouders lazen we met de kinderen in de Schriften, en probeerden we deze heilige woorden tot leven te laten komen en betekenis te geven. Soms lukte dat, en soms ook niet. Op een ochtend zei een van onze kinderen: 'Pap, dit is saai! Ik begrijp niet wat we lezen.' Wellicht hebt u die ervaringen ook gehad. Gelukkig heb ik later een belangrijk studiepatroon van de Schriften ontdekt, waardoor we als individu en als gezin de Schriften beter zijn gaan begrijpen.

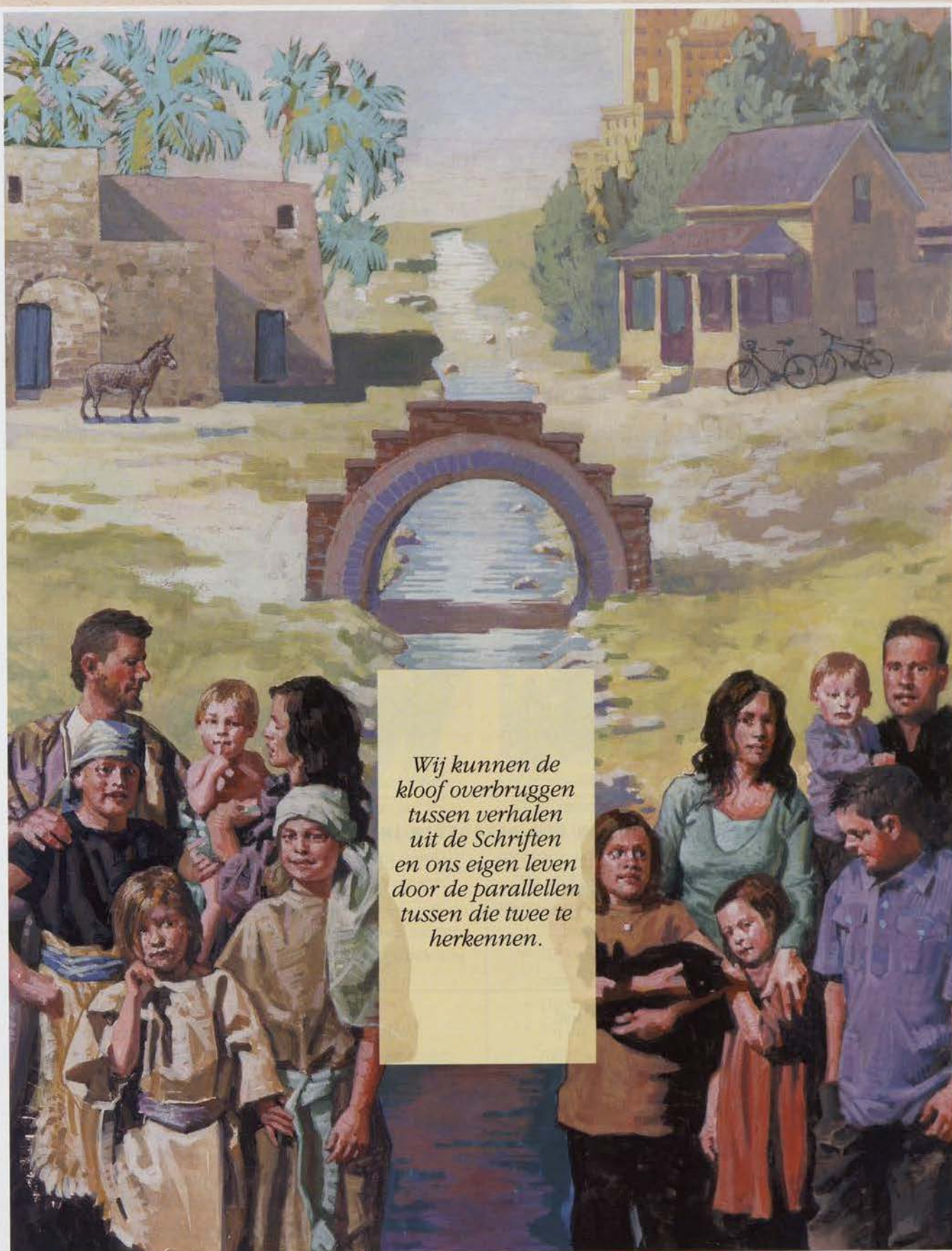
De kloof overbruggen

Ik leerde over dit patroon toen ik in mijn tweede jaar als seminariëleerkracht werkzaam was. We kregen te horen dat Leland Andersen, een meesterleraar en professioneel opleider voor leerkrachten in het seminarie- en instituutprogramma, onze klassen die dag zou bezoeken. We wisten dat als we hem alleen maar

vroegen om een paar dingen tegen de cursisten te zeggen, hij de lestijd grotendeels zou vullen. Dat was ook het geval toen hij die ochtend mijn klas over het Oude Testament bezocht. Hij pakte een krijtje en begon met het verhaal van David en Goliath. Binnen enkele seconden had hij de volledige aandacht van de cursisten. Maar wat nog belangrijker was: ik wist dat ik een meesterleraar aan het werk zag die de cursisten en mij een patroon leerde om de Schriften relevant te maken. Ik noem zijn concept 'de kloof overbruggen'.

Stelt u zich een brug voor. De ene kant van de brug is verankerd in het verleden en bestaat uit drie gedeelten: (1) zij — de profeten en mensen uit die tijd, (2) daar — de plaats waar deze mensen woonden, en (3) toen — de tijd waarin ze leefden.

De andere kant van de brug is verankerd in het heden en bestaat uit drie

*Wij kunnen de
kloof overbruggen
tussen verhalen
uit de Schriften
en ons eigen leven
door de parallellen
tussen die twee te
herkennen.*

parallele gedeelten: (1) ik — die in deze tijd leef, (2) hier — de plaats waar ik woon, en (3) nu — de tijd waarin ik leef.

Het gaat erom een brug te bouwen van *zij-daar-toen* naar *ik-hier-nu*, waarbij parallellen zijn te trekken tussen hun leven toen en dat van ons nu.

Broeder Andersen pakte het ook zo aan met het verhaal van David en Goliath. Eerst nam hij ons mee naar 1 Samuël 17 en wees hij ons op de achtergrond

van de strijd tussen de Israëlieten en de Filistijnen. Hij herinnerde ons aan de uitdaging om iemand te vinden die het tegen Goliath zou kunnen opnemen. De jonge David stelde zich vol geloof vrijwillig beschikbaar. In dat verhaal liet broeder Andersen ons een patroon zien aan de hand van vier zinsneden uit dat hoofdstuk met een parallel voor onze tijd. Deze zinsneden vormden de brug van het verleden naar het heden (zie tabel 1).

TABEL 1. DE WAPENRUSTING VAN GOD BEPROEVEN IN ZIJN WERK (ZIE 1 SAMUËL 17)

Teksten	Zinsneden uit de Schriften	Parallellen met onze tijd
37	'Hij zal mij ook redden.'	De Heer zal ons ook nu helpen.
39	'Ik heb het nog nooit beproefd [de wapenrusting].'	Welke wapenrusting heb ik beproefd, of getest?
45	'Ik treed u tegemoet in de naam van de Here.'	Als verbondsvolk komen en gaan we in de naam van de Heer.
46	'Opdat de gehele aarde wete, dat Israël een God heeft.'	Ons doel is anderen kennis te geven dat Israël een God heeft.

Wat de Heiland meemaakte aan het begin van zijn bediening, is voor mij een waar patroon voor geestelijke groei geworden, een patroon dat ook in veel andere verhalen uit de Schriften is te vinden, waaronder de ervaringen van Lehi en Joseph Smith.

Parallellen in een verhaal aanduiden

We kunnen hetzelfde patroon in ons onderricht volgen. Het vinden van parallellen in een verhaal is een geestelijke aangelegenheid. Ga bij het lezen en bestuderen van de Schriften vaak in gebed. Bid voordat u begint te lezen, en uiteraard ook tijdens en na het lezen zelf. Stop zo nu en dan als u aan het lezen bent, en uit uw dankbaarheid voor wat u leert. Vraag om meer licht en waarheid. Als u verhalen uit de Schriften leest, bid dan dat u parallellen zult vinden die het verleden en het heden samenbrengen. De meeste parallellen die ik heb gevonden kwamen door gebed, studie, onderzoek, overpeinzing en luisteren naar de Geest.

Broeder Andersen ontvouwde ons de vier parallellen uit het verhaal van David en Goliath door de belangrijkste zinsneden eruit te lichten en deze met hedendaagse voorbeelden te illustreren. Doordat ik een meesterleraar deze vier punten zag ontvouwen, is voor mij een deur opengegaan wat schriftstudie betreft — het zoeken naar een patroon van parallellen in verhalen.

De volgende elementen maken doorgaans deel uit van verhalen in de Schriften en zijn eenvoudig met parallellen toe te passen in onze tijd:

1. Er is sprake van een verhaallijn.
2. De verhaallijn kent een begin en een eind.
3. Zinsneden of zinnen uit het verhaal zijn beginselen die eeuwige waarheden illustreren.
4. De waarheden in deze zinsneden of zinnen zijn van toepassing op het verleden en op onze tijd.

De parallel in een verhaal uit het Nieuwe Testament

Ik ontdekte een van de nuttigste voorbeelden van een verhaallijn toen ik meewerkte aan het schrijven van een les

over het Nieuwe Testament voor seminariëleerkrachten. Toen de Heiland met zijn bediening begon, vastte Hij veertig dagen en veertig nachten en ging Hij naar de woestijn om met God te communiceren (zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith in Gids bij de Schriften, Matteüs 4:1–11). Wat Hij daar meemaakte, is voor mij een waar patroon voor geestelijke groei geworden:

- Hij beseftte zijn heilige verantwoordelijkheid en zocht contact met God.
- Hij ontving openbaring en verlichting.
- Hij werd zwaar beproefd.
- Na het doorstaan van deze test vervolgde Hij zijn weg met meer licht en waarheid.¹

Dit patroon is ook in veel andere verhalen uit de Schriften te vinden. Lehi zocht bijvoorbeeld hulp (zie 1 Nephi 1:5); er kwam hulp (zie 1 Nephi 1:6); hij werd zwaar beproefd (zie 1 Nephi 1:19–20); en hij vervolgde zijn leven met meer licht en waarheid (zie 1 Nephi 2:1).

De profeet Joseph Smith heeft ook een dergelijk patroon ervaren:

- Hij zocht naar contact met God (welke kerk is waar?)
- Hij kreeg antwoord nadat hij Jakobus 1:5 had gelezen en had gebeden.
- Hij werd zwaar beproefd.
- Hij doorstond de test en vervolgde zijn weg met meer licht en waarheid.

Ik heb zelf ook veel ervaringen gehad in mijn leven waarin dit patroon valt te herkennen, en mijn roeping als lid van de Zeventig is daar een goed voorbeeld van. Ik werd in de eerste week van juni 1992 geroepen, en mijn eerste opdracht was om per 1 augustus van dat jaar te dienen in het gebiedspresidium van het gebied Midden-Amerika. Tijdens mijn vakantie in juli las ik veel in de

Schriften, vooral in het Boek van Mormon. Ik zat uren te studeren, te bidden en te overpeinzen om me goed voor te bereiden en mijn gevoelens van onbekwaamheid te overwinnen.

Gebaseerd op Matteüs 4:1–11 en de Bijbelvertaling van Joseph Smith van Matteüs 4:1–11, werd ik me bewust van de parallellen die in tabel 2 staan.

De Bijbelvertaling van Joseph Smith van Matteüs 4:11 verschilt aanzienlijk van Matteüs 4:11; de waarheid in dit laatste vers — ‘engelen kwamen en dienden Hem’ — is echter een waar beginsel.

U kunt uw eigen leven ook onder de loep nemen en terugdenken aan de tijden dat u dit patroon van geestelijke groei hebt doorgemaakt.

De parallel in een verhaal uit het Boek van Mormon

Toen ik als bisschop werkzaam was, vroeg een lid van onze wijk die een ernstige overtreding had begaan me eens om raad en advies. Zijn status als goed lid van de kerk stond op het spel, en zijn bekentenis aan mij, een rechter in Israël, zou hem helpen bij zijn bekeringsproces. De parallel in het verhaal uit Alma 36 heeft dit lid van de wijk geholpen bij zijn bekeringsproces (zie tabel 3).

U ziet dat Alma nadat hij vergeving had ontvangen, zijn pijnen niet meer kon herinneren en niet meer werd verscheurd door de gedachte aan zijn zonden. Hij kon zich zijn zonden echter nog wel herinneren (zie vers 19). Maar bij de gedachte aan zijn zonden werd hij er niet meer door verontrust. De Heer schenkt ons een herinnering aan onze

TABEL 2. EEN PATROON VOOR GEESTELIJKE GROEI (ZIE MATTEÛS 4)

Teksten	Zinsneden uit de Schriften	Parallellen met onze tijd
1	De Heiland besepte zijn heilige verantwoordelijkheid en zocht contact met God.	Ik besepte mijn heilige verantwoordelijkheid en zocht contact met God.
1	Hij had contact met God.	Ik ontving verlichting door studie, vasten, overpeinzing en gebed.
3–10	Hij werd verleid en op de proef gesteld.	Ik voelde me tekortschieten en onbekwaam.
11	Engelen dienden Hem.	De Heilige Geest troostte, leerde, verlichtte en versterkte mij om door te gaan met goddelijke hulp.

TABEL 3. BEKERING EN VERGEVING (ZIE ALMA 36)

Teksten	Zinsneden uit de Schriften	Parallellen met onze tijd
6	Alma ging rond en trachtte de kerk te vernietigen.	Dit lid ging rond en zondigde.
6–11	God stuurde een engel om Alma tegen te houden.	Hij werd in zijn zonden betrapt.
11–16	Alma werd door vrees getroffen; hij werd door wroeging gefolterd.	Hij werd gefolterd door wroeging, angst, spijt.
17	Alma herinnerde zich dat hij zijn vader had horen profeteren over de verzoening.	Hij herinnerde zich dat zijn vader en moeder hem op gezinsavonden over de verzoening hadden geleerd.
18	Alma bad om barmhartigheid.	Hij bad om vergeving.
19	Alma kon zich zijn pijnen niet meer herinneren.	Hij voelde geen pijnen meer vanwege zijn zonden.
21–23	Alma ontving vreugde, licht en kracht.	Hij ontving vreugde, licht en kracht.
24	Alma arbeidde onophoudelijk om zielen tot bekering te brengen.	Hij arbeidde om zielen te redden.
27	Alma werd in zijn beproevingen geschraagd.	Hij werd in zijn beproevingen geschraagd.

zonden om te voorkomen dat we ze weer begaan, maar Hij neemt wel de pijn en het verdriet weg.

Ons tot nut en lering

Parallellen in een verhaal beginnen met een verhaal uit de Schriften of uit de gebeurtenissen daaromheen. Bij het lezen en bestuderen van deze verhalen ziet u een woord, een zinsnede of een beginsel dat tegenwoordig net zo van toepassing lijkt als vroeger. Als u onder gebed blijft studeren, gaat u steeds meer beginselen zien. Als u de beginselen samenbrengt,

begint u de kloof te overbruggen tussen de profeten en mensen die vroeger leefden — *zij-daar-toen* — en ons in onze tijd — *ik-hier-nu*. Wellicht doelde Nephi daarop toen hij zei: 'Ik paste alle Schriften op onszelf toe, opdat zij ons tot nut en lering zouden strekken' (1 Nephi 19:23). Bovendien houden we zo het woord van de Heer in ere en in onze gedachten (zie Joseph Smith — Matteüs 1:37). ■

NOOT

1. Zie *Het leven en de leringen van Jezus* (lesboek kerkelijke onderwijsinstellingen, 1974), p. 41.

VAN ONDEREN NAAR DE TOP

Deze jongevrouw uit Uruguay weet waar ze heen wil en hoe ze daar moet komen.

DON L. SEARLE

Kerkelijke tijdschriften

Als je talent hebt, zeggen mensen weleens dat je daarmee zo aan de top staat. Maar in het geval van Joselén Cabrera kwam ze door haar talent op het onderste puntje van de wereld terecht — Antarctica. En onderweg daarnaartoe heeft ze geleerd dat rechtvaardige doelen de moeite waard zijn om na te streven. En dat je bij het realiseren van die doelen mensen tegenkomt die je voorthelpen wanneer dat nodig is.

Toen Joselén veertien was, won ze een tekenwedstrijd die werd gehouden door de Asociación Civil Antarkos in haar geboorteland, Uruguay. De prijs: een reis naar Antarctica voor haar en haar leerkracht op school, samen met een groep andere leerlingen en leerkrachten. Haar vader en de vrouw die haar had leren tekenen, hadden Joselén laten zien hoe ze de tekening die ze voor ogen

had het beste kon afmaken.

De reis werd een spannende tocht in drie etappes. Eerst vloog ze mee op een militair transportvliegtuig vanaf Montevideo (Uruguay) naar Punta Arenas (Chili). Daarna ging ze verder over het water naar de Chileense basis op Antarctica, met als laatste etappe een tocht over het land naar de wetenschappelijke basis van Uruguay, Artigas Antarctica Scientific Base, ongeveer 3000 kilometer van Montevideo. Diverse landen hebben hun wetenschappelijke bases geclusterd op King George Island bij de kust van Antarctica.

Joseléns tekening en haar reisverslag zijn gepubliceerd in het nationale tijdschrift *Uruguay Natural*.

Antarctica was heel anders dan ik me had voorgesteld, zegt Joselén lachend. Op haar tekening waren pinguïns en ijs te zien. Haar bezoek viel in de zomer — met sneeuw verspreid in hopen op een kale grond en maar weinig pinguïns. Daardoor kon ze echter wel meer zien en meemaken. Ze genoot van een trektocht langs de kust, waar ze Collins Glacier, de Drake Passage en Lake Uruguay kon

Foto's van Joselén's bezoek aan Antarctica.

bewonderen, waar de basis van haar land zoet water uit put. Ze was ook in de gelegenheid om andere bases te bezoeken.

Joselén is nu negentien jaar en lid van de gemeente Colonia Suiza in het district Colonia (Uruguay). Met de reis is een van haar doelen bereikt. Inmiddels heeft ze ook andere doelen gerealiseerd. Een daarvan was het voltooien van haar opdrachten en projecten in het boekje Persoonlijke vooruitgang en de onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw. Joselén draagt naar eigen zeggen haar medaillon als herinnering aan haar prestaties en wat ze kan worden als dochter van God. Nu is Joselén klaar met het voortgezet onderwijs en wil ze een universitaire opleiding als architect volgen.

Tot nu toe heeft ze niet veel mogelijkheden gehad om haar getuigenis aan anderen op school te geven. Haar vrienden respecteren haar geloof, maar ze praten er niet veel over. Joselén is van nature rustig, maar ze is nooit bang om op te komen voor het goede. Dat gebeurde een keer toen een leerling anderen in de klas vertelde dat heiligen der laatste dagen verplicht waren om tiende te betalen. Nee, dat is niet zo, verbeterde zij de leerling. 'We geven omdat we dat willen', zei ze, en ze legde uit dat tiende een vrijwillige gave is aan God.

Joselén is opgegroeid in de kerk, maar kreeg haar eigen getuigenis toen

ze een jaar of twaalf was. Ze kwam erachter dat ze niet altijd op de kennis van haar ouders kon blijven steunen. Ze vertelt dat het verkrijgen van een getuigenis voor haar 'geen eenmalig "Wauw!"-moment was. Maar ik wist dat het evangelie me vreugde gaf.'

In de zomervakantie gaat ze vaak mee met de zendelingzusters. Zo nu en dan heeft ze de kans om haar getuigenis te geven aan mensen die ze kent. Op een keer bleken de zendelingen les te geven aan haar beste schoolvriendin. 'Ik vertelde haar wat ik werkelijk voelde', zegt Joselén. Joselén is blij dat ze haar getuigenis aan haar vriendin kon geven.

'Ik houd van het verhaal van Joseph Smith, toen hij het moeilijk had in het heilige bos en toch doorging met bidden', zegt ze (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:15-17). 'Ik bewonder zijn moed.' Ze heeft bewondering voor de manier waarop de jonge profeet trouw bleef aan wat hij wist, ook toen anderen hem uitlachten.

Nephi is ook een van haar helden. 'Ik sta versteld van de moed van Nephi toen hij zich niet liet tegenhouden door zijn broers', zegt ze (zie 1 Nephi 3:14-21; 4:1-4).

Onder: Joselén (in het rood) met haar moeder, Raquel; haar vader, Ruben; en haar zus, Ileana. Midden: Joselén met herinneringen aan haar reis. Rechts: Joselén aan het oefenen op het keyboard.

Joselén werkt aan nog een doel waar ze van droomt, en dat heeft te maken met een van haar favoriete hobby's: muziek. Samen met haar zus, Ileana, heeft ze onlangs haar diploma ontvangen als orgellerares. Joselén vindt het heerlijk om te musiceren — van jeugdwerklidjes tot filmmuziek — en naar muziek te luisteren, vooral het Mormoons Tabernakelkoor.

'Als ik een probleem heb, komt er vaak een lofzang in me op', zegt ze. 'Lofzangen helpen me om antwoorden te vinden.' Ze woont elke schooldag de seminarieklas bij in het kerkgebouw in de buurt van haar huis. 'Soms ga ik wat vroeger en kruip ik achter de piano om lofzangen te spelen', zegt ze.

Ook bij uitzendingen van de algemene conferentie is ze al vroeg aanwezig, zodat ze rustig kan luisteren naar het preludium van het Tabernakelkoor.

Is er nu Joselén naar Antarctica is geweest — een plek die maar weinig mensen op aarde met eigen ogen zullen zien — nog een bijzondere plek die ze graag wil bezoeken?

'Ik wil graag de algemene conferentie bijwonen en het koor horen zingen', zegt ze.

Wie weet? Als Joselén het onderste puntje van de wereld kan bereiken, wat kan haar dan tegenhouden om het toppunt van al haar dromen en doelen waar te maken. ■

Is er nu Joselén naar Antarctica is geweest — een plek die maar weinig mensen op aarde met eigen ogen zullen zien — nog een bijzondere plek die ze graag wil bezoeken?

'Ik wil graag de algemene conferentie bijwonen en het koor horen zingen.'

VOOR KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2009

De Kindervriend

ZALIG DE VREDESTICHTERS

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Als je het nieuws in de krant leest en op televisie ziet, gaat het meestal niet over vrede. Elke dag is het nieuws vol van geweld over de hele wereld.

De Heiland heeft gezegd: 'En gezegend zijn alle vrede-stichters, want zij zullen de kinderen van God worden genoemd' (3 Nephi 12:9).

Toen ik dat als kleine jongen las, vroeg ik me af wat die belofte inhield. Het klonk niet echt spectaculair. Maar nu zie ik in dat die belofte wel degelijk spectaculair en zeker is. Zij die het

eeuwige leven zullen hebben zijn de kinderen van God.

Ik getuig dat God je kent. Hij heeft het beste voor met de mensen om je heen, en Hij heeft jou lief. Jij bent zijn discipel, en dat maakt je tot een licht voor anderen. Als je vol geloof het evangelie en vrede aan de mensen om je heen verspreidt, voelen zij het licht van de Heiland. Dan wijs jij hun de weg.

Ik getuig tot jullie dat God leeft en dat Jezus de Christus is. Ik voel zijn liefde voor jullie. Ik weet dat de Heiland de waarheid sprak toen Hij zei: 'Zalig de vrede-stichters.' ●

Naar een toespraak gehouden aan de Brigham Young University op 6 februari 1994.

EEN GEZINSVOND MET ONVREDE

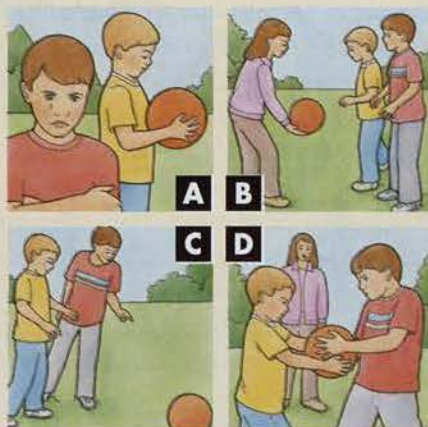
Elk gezin heeft op zijn tijd wel eens een vrede-stichter nodig. President en zuster Eyring hebben vier zoons en twee dochters. Toen de kinderen nog jong waren, gaf president Eyring op de gezinsavond eens een les over vrede. Tijdens de les zag hij dat twee van zijn zoontjes elkaar een trap verkochten! Maar toen deze twee jongens ouder werden, leerden ze hoe ze vrede-stichters konden zijn en werden ze elkaars beste vriend en steunpilaar.

**Wanneer heeft jullie gezin wel eens een vrede-stichter nodig?
Wat kun je doen om te helpen?**

VREDESTICHTER GEZOCHT!

Hier is een situatie waarbij een vrede­stichter nodig was. Zet de plaatjes in de goede volgorde om te zien hoe een van de kinderen graag een vrede­stichter wilde zijn voor haar familie.

ANTWOORD: DE GOEDE VOLGORDE IS C, A, D, B.

HOE KOMEN WE AAN DE ZALIGSPREKINGEN?

Zalig de vrede­stichters' is een van de leringen die Jezus 'de zalig­sprekingen' noemde (zie Mat­teüs 5:1–11). De zalig­sprekingen zijn manieren om een gelukkig leven te leiden. Elke zalig­spreking vermeldt een bepaalde zegening die we ont­vangen als we die lering volgen. Zo zijn de zalig­sprekingen ontstaan:

1 Op een dag werd Jezus Christus gevolgd door een grote groep mensen. Zij hadden gehoord dat Hij mensen kon genezen en andere wonderen kon doen. Zij wilden Hem horen prediken.

2 Jezus was in de buurt van een heuvel, of een berg. Hij ging een stukje de berg op en hield een toespraak, of een rede.

3 In zijn rede leerde Jezus de mensen hoe ze moesten leven zodat God hen kon zegenen. Het woord zalig­spreking heeft te maken met 'gezegend zijn', 'gelukkig zijn' of 'zalig zijn'.

4 De toespraak die Jezus op die dag gaf, wordt de bergrede genoemd. Na zijn opstanding hield Jezus een soortgelijke rede tot de mensen in Amerika toen Hij hen bezocht (zie 3 Nephi 12:3–11).

Ons gezin kan sterk zijn

'En gij zult geen lust hebben om elkaar kwaad te doen, maar om vredig te leven, en om ieder mens te geven wat hem toekomt' (Mosiah 4:13).

CHERYL ESPLIN

Een touw is gemaakt van allemaal vezels die stevig met elkaar zijn verweven. Als een van de vezels knapt of wordt doorgeknipt, wordt het touw minder sterk.

Je kunt het gezin met een touw vergelijken. Elk gezinslid is een vezel in het touw. Als je samen aan iets goeds werkt, wordt het hele gezin sterker. Alle gezinsleden hebben de verantwoordelijkheid om elkaar te sterken.

Denk maar eens aan Nephi en hoe hij zijn familie versterkte. Toen ze door de wildernis trokken, brak Nephi's boog. Ze konden niet aan voedsel komen en ze waren allemaal vermoeid en hongerig. Veel van de familieleden waren boos op Nephi, en zij morden tegen de Heer.

Nephi klaagde niet en werd niet boos. Hij maakte van hout een andere boog en van een rechte stok een pijl. Hij vroeg zijn vader, Lehi, waar hij heen moest gaan om op voedsel te jagen. Toen was Nephi in staat om voedsel voor zijn familie te verkrijgen. Ze waren blij, en ze verootmoedigden zich en dankten de Heer. (Zie 1 Nephi 16:18-32.)

Jij en jouw familieleden kunnen elkaar sterker maken door samen te bidden, elkaar te helpen, vriendelijk en liefdevol te zijn, samen in de Schriften te lezen, samen van activiteiten te genieten en gezinsavond te houden.

Activiteit

Haal pagina K5 uit de Liahona en plak hem op stevig papier. Praat op de gezinsavond over dingen die je gezin sterker kunnen maken. Noteer deze ideeën op de lijst. Twee ideeën staan er al. Hang de lijst op een plek waar iedereen in het gezin er goed en vaak naar kan kijken.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Gezinsgebed maakt mijn gezin sterk. Laat de oudere kinderen 3 Nephi 18:21 hardop voorlezen en vraag de andere kinderen te luisteren naar wat Jezus Christus ons

gebiedt te doen (bidden in ons gezin). Vraag om reacties. Laat vijf kinderen voor de klas komen. Plak een van de volgende woordstroken op elk kind in willekeurige volgorde: gezinsgebed, maakt, mijn, gezin, sterk. Vraag de andere kinderen de kinderen met de woordstroken in de juiste volgorde neer te zetten. Zeg samen de hele zin op. Laat Evangelieplaat 606 (Gezinsgebed) zien en leg uit dat we worden aangemoedigd om elke avond en ochtend gezinsgebed te houden. Vraag de kinderen wat zij kunnen doen om bij hun gezinsgebed te helpen. Zet hun antwoorden op het bord. Laat de kinderen hun ogen sluiten en zich voorstellen dat hun familie in gebed is geknield terwijl u een lied of lofzang over gebed zingt. Zorg voor kleurpotloden en blaadjes papier waarop staat: 'Gezinsgebed maakt mijn gezin sterk'. Vraag de kinderen hun gezin in gebed geknield te tekenen. Moedig ze aan om de tekening mee naar huis te nemen en op een plek te hangen waar de gezinsleden eraan herinnerd worden om gezinsgebed te houden.

2. In de Schriften lezen maakt mijn gezin sterk. Leg een exemplaar van de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde op tafel. Doe een raadspelletje door aanwijzingen te geven over welk van de vier boeken u het hebt. Bijvoorbeeld: 'In dit boek lees je over de geschiedenis van Joseph Smith en de geloofsartikelen' (Parel van grote waarde). Als een boek goed is geraden, laat de kinderen de naam van het boek dan samen herhalen. Leer de kinderen dat de Schriften het woord van God zijn. Ze leren ons over Jezus Christus en zijn evangelie. De Schriften kunnen ons gezin sterk maken als we er geregeld in lezen. Geef elke klas een van de volgende tekstverwijzingen: Exodus 20:12; Johannes 13:34; Efeziërs 4:32; 1 Nephi 3:7; 3 Nephi 18:21; Leer en Verbonden 59:7. Geef ieder kind een lege strook papier en een potlood. Vraag de kinderen goed op te letten als de leerkracht de tekst voorleest. Elk kind moet één ding vinden dat volgens de tekst uit de Schriften zijn of haar gezin sterk en gelukkig kan maken. Laat de kinderen dit op een strook papier schrijven en met hun klasgenoten bespreken. Laat elke klas hun woordstroken voorlezen aan de andere jeugdwerkkinderen. Vertel een ervaring waarin uw gezin door de Schriften is gesterkt. Moedig de kinderen aan om alleen en als gezin in de Schriften te lezen. ●

Ons gezin kan sterk zijn

1. Ons gezin kan samen bidden.

2. Ons gezin kan tijd met elkaar doorbrengen.

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

Op Jezus gaan lijken

'Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12).

EEN VRIEND LESGEVEN

Ik ben samen met de andere kinderen uit groep vijf en zes op een tweedaagse excursie geweest om fossielen te onderzoeken. Ik deelde mijn motelkamer met drie van mijn vrienden. Een van mijn vrienden vond een Bijbel in het nachtkastje.

Hij bladerde door enkele pagina's en vroeg mij toen of ik hem wilde helpen het boek te lezen. Ik was verbaasd dat hij geen van de bijbelverhalen kende waarvan ik dacht dat iedereen ze wel kende. Ik leerde hem over de schepping, Adam en Eva en de opstanding. Ik vertelde hem ook over Joseph Smith. Ik vertelde hem enkele verhalen die ik in het jeugdwerk had geleerd.

Na afloop had ik het gevoel dat we moesten bidden. Ik liet mijn vriend het gebed uitspreken. Ik hielp hem door steeds voor te zeggen wat hij moest zeggen. Ik kreeg een warm gevoel, en mijn vriend zei dat hij zich goed voelde van binnen.

Ik had nooit verwacht dat dit op een excursie van school zou gebeuren. Ik was blij dat ik voorbereid was toen ik de kans had om een zendeling te zijn, en niet bang was om over mijn geloof te vertellen. ●

Christian S. (10), Arizona (V5)

DE SLEUTEL TOT SUCCES

Toen ik nog klein was, vond ik het erg moeilijk om te leren lezen. Maar met de hulp van mijn moeder en van mijn hemelse Vader heb ik toch leren lezen. Mijn beste vriend, Renzo, vond het ook moeilijk om te leren lezen.

Op een keer vertelde ik hem dat ik een manier had gevonden om hem te leren lezen, omdat het ook bij mij had gewerkt. We gingen

samen naar het schoolplein. Ik leerde Renzo hoe hij moest bidden, en toen vroeg hij onze hemelse Vader in gebed om hulp.

Aan het einde van het schooljaar kregen Renzo en ik allebei een onderscheiding voor het lezen, omdat onze hemelse Vader ons had geholpen. Ik weet dat onze hemelse Vader onze gebeden verhoort. ●

Edis Hazel T. (11), El Salvador

VOETBALLLEN OP ZONDAG

Ons footballteam had een toernooi op vrijdag, zaterdag en zondag. Mijn moeder vroeg me wat ik met de wedstrijden op zondag ging doen. Ik zei

dat ik niet wist wat ik moest doen. Mijn vader spoorde me aan om in gebed te gaan, dus ging ik erover bidden. Die nacht moest ik steeds aan het lied 'Nefi's moed'¹ denken. Ik wist dat mijn hemelse Vader mijn

gebeden via dat lied had verhoord, zodat ik de moed zou hebben om zijn geboden te gehoorzamen. Na de kerk op zondag wist ik dat ons team football aan het spelen was. Ik vond het niet echt leuk dat ik mijn team niet kon helpen, maar ik wist dat ik het goede deed. Ik ben blij dat mijn hemelse Vader mij heeft geholpen het goede te kiezen, ook al was het moeilijk. ●

DJ W. (9), South Dakota (VS)

NOOT

1. Zie 'Nefi's moed', *Kindertiedjes*, pp. 64–65.

HET ONFATSOENLIJKE KOSTUUM

Voor het eindejaarsprogramma op school zouden we een musical opvoeren. Ik was erg enthousiast, vooral toen ik een rol had gekregen.

Ik woonde alle repetities bij, ook al kon niemand me er met de auto heenbrengen. Maar toen mijn leerkracht de kostuums liet zien die we moesten dragen, was ik teleurgesteld. Ze waren onfatsoenlijk.

Ik vertelde mijn leerkracht dat ik het kostuum niet zou dragen, waarna ze boos op me werd. Ze zei dat geen van de andere meisjes problemen met de kostuums had. Als ik het niet wilde dragen, kon ik niet meedoen. Ze probeerde mij zelfs via mijn moeder onder druk te zetten om het te dragen. Maar ik wist dat ik gehoorzaam moest zijn aan de geboden, dus zei ik dat ik niet mee zou doen.

Toen kreeg de leerkracht een paar dagen voor de voorstelling nieuwe kostuums die wel fatsoenlijk waren. Ik ben blij dat ik het 'voor deze ene keer' niet OK vond om onfatsoenlijke kleding te dragen. ●

Estera C. (12), met behulp van Cecilia Squarcia, Italië

FATSOEN

De onzichtbare bezoekster

'Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus' (Matteüs 7:12).

HEIDI PYPER

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Julia's hart bonkte toen ze het lege lokaal in keek. Het jeugdwerklokaal, met de vouwstoelen in een halve cirkel en het stoffige krijtbord, zag er net zo uit als in haar eigen wijk. Maar Julia's maag keerde zich om van de zenuwen toen ze het lokaal binnenstapte. Alles zag er wel hetzelfde uit, maar Julia wist dat dat niet echt zo was. Vandaag was ze op bezoek.

Julia dook in de stoel die het verste van de deur af was. Ze vond het heerlijk om in de zomer als gezin haar neven en nichten en grootouders op te zoeken, alleen een andere wijk bezoeken vond ze vreselijk. Jeugdwerkliedjes zingen en leren over de Heiland vond ze wel fijn, maar ze vond het niet leuk om alleen te zitten en niemand te kennen.

Julia vond het ook niet leuk om de andere kinderen met elkaar te horen praten en lachen zonder dat iemand haar leek op te merken. Het leek wel alsof het niemand iets uitmaakte of ze er nu wel of niet was. Ze leek wel onzichtbaar — Julia, de wonderbaarlijke onzichtbare bezoeker!

Julia draaide aan haar lange blonde vlechten en wenste dat ze thuis bij haar eigen jeugdwerklerares, zuster Johansson, en haar beste vriendin, Hanna, was. 'Misschien is het deze keer anders', hield ze zichzelf voor, terwijl ze haar bril goed zette en haar rok nog een keer gladstreek. 'Als ik echt goed mijn best doe, gaat het dit keer misschien anders.'

Julia sprong op toen de deur openging. Er stapten

drie meisjes naar binnen, druk aan het kwebbelen. Daarna kwamen twee jongens binnen. Julia haalde even diep adem en toverde een glimlach om haar mond.

'Hoi!', gooide ze eruit. Opeens keek iedereen haar aan. Julia's gezicht werd rood.

'Eh, hoi', mompelde een van de meisjes.

'Ben je nieuw hier?', vroeg een ander meisje.

Julia schraapte haar keel. 'Nee, ik ben alleen op bezoek bij mijn oma.'

ILLUSTRATES JENNIFER TOWMAN

'Wij kunnen God niet ten volle liefhebben zonder onze naaste lief te hebben. Wij kunnen onze naaste niet ten volle liefhebben

zonder God lief te hebben.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Zalig de vredeftichters', *Liahona*, november 2002, p. 40.

'O.'

Iedereen ging ergens zitten. Julia's glimlach verdween toen ze merkte dat alle stoelen bezet waren, behalve de stoel naast haar. Niemand zei verder een woord tegen Julia. Ze staaarde naar haar handen. 'De wonderbaarlijke onzichtbare bezoeker slaat weer toe', dacht ze. Er rolde een traan over haar wang.

Een week later was Julia erg blij toen ze haastig door de gang in de kerk heen liep. Het was zo fijn om thuis te zijn! Toen ze haar klaslokaal binnenstapte, was

Hanna er al.

'Hallo, Julia! Ik ben zo blij dat je er weer bent!', zei Hanna.

Julia ging naast Hanna zitten. Ze waren al snel aan het lachen en praten met elkaar. Julia wilde Hanna net alles gaan vertellen over haar week bij oma toen ze een lang, slank meisje met roodblond haar in de deuropening zag staan. Julia zag het meisje in de stoel duiken die het verste van de deur af was, alleen.

'Ze is vast op bezoek', dacht Julia. 'Tjonge, ben ik blij

dat ik het dit keer niet ben!' Het meisje keek het klaslokaal rond en staarde toen naar haar handen. Julia's hart kromp ineen omdat niemand een woord tegen de bezoeker zei. 'Ik wenste dat bezoeker zijn niet zo moeilijk was', dacht ze. 'Dat zou anders moeten zijn!' Ze moest even denken aan vorige week zondag, toen ze zelf de sombere, onzichtbare bezoeker was. Ze knipperde met haar ogen. Wacht eens even — ze kon het dit keer anders maken!

Julia stond op. 'Hoi', zei ze met een glimlach. Ze liep naar de andere kant van het lokaal en ging naast het meisje zitten. 'Ben je vandaag op bezoek?'

Het meisje keek haar met grote ogen aan, en haar gezicht klaarde op. 'Ja, ik ben op bezoek bij mijn tante. Ben jij ook op bezoek?'

Julia schudde haar hoofd. 'Nee, maar ik weet hoe het

voelt', legde ze uit. 'Ik ben Julia. Hoe heet jij?'
'Ella.'

'Wil je bij Hanna en mij komen zitten?'

Ella grijnsde en knikte. Toen de twee meisjes hun stoelen opzochten in het lokaal, voelde Julia zich warm van binnen. 'Verboden voor onzichtbare bezoekers!', dacht ze. 'Daar zorg ik wel voor!' ●

IDEE VOOR DE GEZINSAVOND

Doe een rollenspel aan de hand van dit verhaal. Laat de gezinsleden om de beurt de kamer binnenkomen alsof ze bezoekers in een jeugdwerkklass zijn. Oefen verschillende manieren om de persoon in de klas welkom te heten. Eindig met een bespreking van Matteüs 7:12.

De trek naar het westen

1. Wie zijn de mensen in dit plaatje? Zie LV 136:2.
2. Waar gaan ze naartoe? Zie LV 136:1.
3. Welke profeet had hen verteld dat de Heer wilde dat ze daarheen zouden gaan? Zie de inleiding tot LV 136.
4. Wie leidde de mensen naar het westen? Zie LV 136:1, 22.
5. Wat moest dit volk van de Heer doen om gelukkig te zijn? Zie LV 136:28-29.
6. Waarom vertrokken deze mensen uit Nauvoo? Zie LV 136:34.

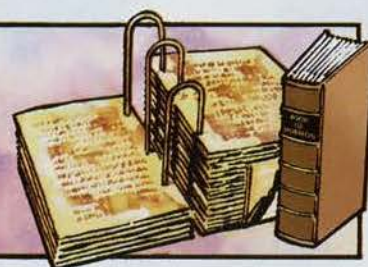
ILLUSTRATIE BRANDON DORMAN

UIT HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

De stem van de profeet

Als Joseph Smith de mensen toesprak, luisterde iedereen aandachtig. Hij wist hun uren achter elkaar te boeien. Zelfs de kinderen luisterden vaak liever naar de profeet dan te gaan spelen.

Joseph sprak vaak in de buitenlucht, zodat meer mensen naar hem konden luisteren. Op een van die dagen in Nauvoo stak er midden in zijn leerrede een zware storm op.

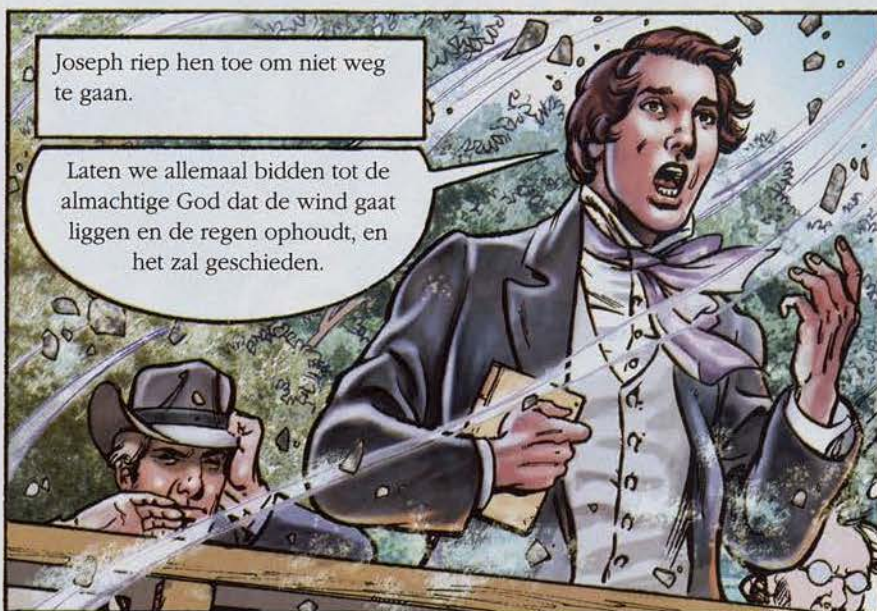
Het stof is zo dicht, ik zie niets meer.

Laten we naar huis gaan voordat het nog erger wordt.

Joseph riep hen toe om niet weg te gaan.

Laten we allemaal bidden tot de almachtige God dat de wind gaat liggen en de regen ophoudt, en het zal geschieden.

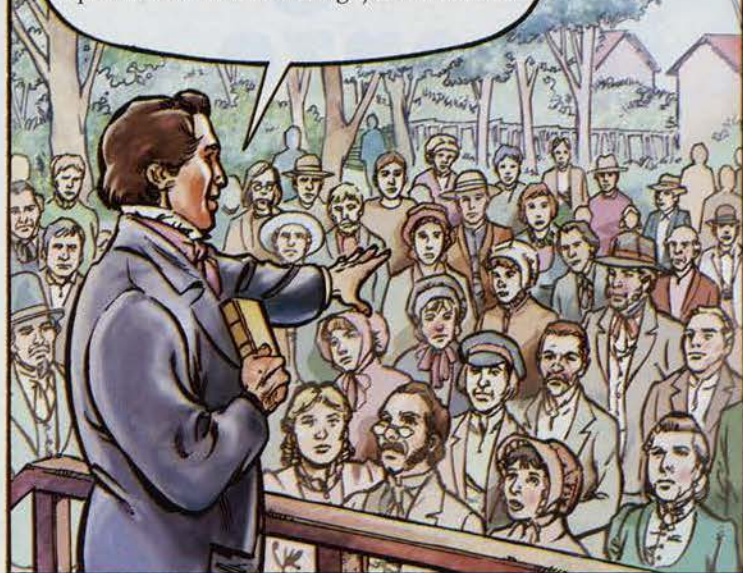

O, Vader, zegen ons dat de wind gaat liggen en de regen ophoudt.

Na enkele minuten spleet de storm in tweeën. De bomen en struiken aan weerszijden van de groep bogen in de wind, maar het weer was kalm waar Joseph sprak.

Welnu, broeders en zusters, ik wil tot u spreken over enkele belangrijke waarheden.

Een uur later eindigde de profeet zijn toespraak, en kwam de storm terug.

Keer gauw naar uw huis terug en denk na over wat ik heb gezegd.

Vlug, kinderen.

De leerredenen en levenswandel van Joseph waren zo krachtig, dat velen hun getuigenis gaven van de waarheid van het evangelie en van de roeping van Joseph als profeet.

Ik weet dat hij was wat hij voorgaf te zijn — een ware profeet van God.

Hij was een ware profeet van de levende God; hoe meer ik naar hem luisterde en hoe meer ik hem gadesloeg, des te meer ik overtuigd raakte.

Tegenwoordig wordt de profeet Joseph Smith nog steeds door miljoenen mensen over de hele wereld herdacht. Zij weten dat Hij door God was geroepen om het evangelie van Jezus Christus op aarde te herstellen.

VAN VRIEND TOT VRIEND

Bidden en zingen tot onze hemelse Vader

'Het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord' (LV 25:12).

Als jongetje raakte ik vaak dingen kwijt. Ik zocht dan overal, maar kon ze niet terugvinden. Na het huis twee of drie keer te hebben doorzocht zonder iets te vinden, ging ik in gebed tot mijn hemelse Vader om me te helpen. Toen ik nog een keer ging kijken, vond ik wat ik kwijt was. Dat is me als kind meerdere

keren overkomen. Die momenten hebben me geleerd erop te vertrouwen dat onze hemelse Vader mijn gebeden hoort en verhoort.

Toen ik wat ouder was, werd mijn getuigenis nog sterker toen onze hemelse Vader mijn gebeden vaker verhoorde. Je hemelse Vader zal je nooit teleurstellen. In de Schriften staat: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij

Uit een interview dat Sarah Cutler had met ouderling Michael John U. Teh van de Zeventig, momenteel werkzaam als tweede raadgever in het presidium van het gebied Filipijnen.

zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7). Ik weet dat als je vraagt met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, onze hemelse Vader je de antwoorden zal geven die je zoekt.

Toen ik jong was, hield ik van de jeugdwerkliedjes. Ik vond het heerlijk om ze te zingen, ook al begreep ik niet altijd alle woorden. Toen ik ouder werd, zijn de liedjes me altijd bijgebleven en hebben ze mij geholpen het goede te doen. Ik zing de liedjes nog steeds graag. Ik ken het nog: 'De kleuren van 't jeugdwerk zijn één, twee drie: — rood, geel en blauw; ook hebben ze elk een betekenis, een boodschap voor mij en jou!'¹ Ik ken ook nog 'Als j'een boos gezichtje trekt en een traan verschijnt, praat en lach dan gauw, dat 't boze

rimpeltje verdwijnt'.² Het lied over de wijze en de dwaze man is nog een van mijn lievelingsliedjes.³

Ik weet dat jeugdwerkliedjes me altijd kracht hebben gegeven. Nu ben ik blij als ik kinderen jeugdwerkliedjes zie leren. Ik weet dat de liedjes je net zo zullen helpen als dat bij mij gebeurde.

Bidden en jeugdwerkliedjes zingen als jongetje hebben me geholpen om mijn hemelse Vader te leren kennen. Ik weet dat ik een kind van God ben. Dat heb ik altijd geweten. Ook al maak ik fouten, toch heeft Hij mij lief en wil Hij mij zegenen. Ik heb geleerd dat ook al doe je één klein dingetje goed, Hij je rijkelijk zal zegenen. Daar valt niet aan te twifelen. Hij kent mij. Hij houdt van mij. Ik ben zijn zoon.

Jij bent, net als ik, een kind van onze Vader in de hemel. Wat er ook gebeurt, ook al keren anderen je de rug toe, onze Vader in de hemel zal dat nooit doen. Hij is er altijd. Hij heeft je lief. ●

NOTEN

1 'De kleuren van het jeugdwerk', *Kinderliedjes* p. 131.

2 'Een boos gezichtje', *Kinderliedjes*, p. 128.

3 Zie 'De wijze en de dwaze man', *Kinderliedjes*, p. 132.

IK KAN MIJN GEZIN STERK MAKEN

'En gij zult geen lust hebben om elkaar kwaad te doen, maar om vreedig te leven,
en om ieder mens te geven wat hem toekomt' (Mosiah 4:13).

In aanmerking komen voor tempelbezoek en -aanbidding

Behandel deze teksten en uitspraken (of indien nodig een ander beginsel) die de zusters bij wie op bezoek gaat tot zegen zullen zijn. Geef uw getuigenis van de leer. Vraag hen te vertellen wat ze voelen en leren.

Hoe kan ik me voorbereiden op de tempel?

Silvia H. Allred, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium:

'De tempel is het huis des Heren. Hij bepaalt hoe we de tempel gebruiken, welke verordeningen er worden verricht en aan welke vereisten we moeten voldoen om in de tempel aan het tempelwerk deel te nemen. U zult de zegeningen van de tempel waardig moeten zijn. We bereiden ons voor door de geboden te onderhouden en de wil van God te doen' ('Heilige tempels, heilige verbonden', *Liahona*, november 2008, p. 113).

Ouderling David B. Haight (1906–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Als we naar de tempel willen gaan, moeten we zó leven dat we waardig zijn om in de tempel deel te nemen aan het tempelwerk. (...) We beoordelen onze waardigheid om de tempel te betreden in (...) interviews met priesterschapsleiders. Onze handtekening, en die van hen, op onze tempelaanbeveling getuigen dat wij waardig zijn om de tempel te betreden' ('Ga naar het huis des Heren', *De Ster*, juli 1992, p. 11).

Welke zegeningen krijgen we door in aanmerking te komen voor tempelbezoek en -aanbidding?

LV 110:7: 'in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken.'

President Howard W. Hunter (1907–95): 'Laten we zo vaak naar de tempel gaan als onze tijd, middelen en persoonlijke omstandigheden dat toelaten. Laten we niet alleen voor onze dierbare voorouders gaan, maar ook om zelf de zegeningen van de tempel te ontvangen, en te proeven van de heiligheid en veiligheid die binnen die heilige muren te vinden zijn. De tempel is een plek van schoonheid, van openbaring en van vrede' ('Het grote symbool van ons lidmaatschap', *De Ster*, november 1994, p. 4).

LV 38:32: 'daar zal Ik u mijn wet geven; en daar zult u worden begiftigd met macht uit den hoge' (zie ook LV 95:8).

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De zegeningen van de tempelbegiftiging zijn voor ons net zo essentieel als onze doop. Daarom dienen we ons voor te bereiden zodat we rein zijn om de tempel van God te betreden. Tempelwerk is een gelegenheid om onze eigen begiftiging en verbonden voor de levenden te ontvangen en te sluiten, en om dezelfde verordeningen voor de verlossing van de doden te verrichten. Daarom dienen wij volgens de Schriften tempels te bouwen

en ons leven op orde te brengen, zodat we waardig zijn om deel te nemen aan de heilige tempelverordeningen en -verbonden. (...)

Het belangrijkste doel van de tempel is te voorzien in de verordeningen die noodzakelijk zijn om in het

celestiale koninkrijk onze verhoging in te kunnen gaan. Tempelverordeningen voeren ons naar onze Heiland en schenken ons de zegeningen die we ontvangen door de verzoening van Jezus Christus' ('Temple Blessings', in *Brigham Young University 2005–2006 Speeches* [2006], pp.1, 4).

President Gordon B. Hinckley (1910–2008): 'Ik ben ervan overtuigd dat iedere man of vrouw die in een geest van oprechtheid en geloof naar de tempel gaat, het huis des Heren als een betere man of vrouw verlaat. Wij hebben allemaal voortdurend verbetering in ons leven nodig. Het is nodig om af en toe het lawaai en de drukte van de wereld achter ons te laten en binnen de muren te komen van een gewijd huis van God, om daar zijn geest te voelen in een omgeving van heiligheid en vrede' ('Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, p. 51). ■

Een eerlijkheidstest

PATRICIA A. JACOBS EN FRANCINI PRESENÇA

Patricia: Mijn beste vriendin, Francini, en ik zijn twee van de weinige leden van de kerk op onze school in Brazilië. Vaak merken we dat de kleine dingen die we doen een grote invloed hebben.

Een van die kleine dingen gebeurde op een zaterdag tijdens een van de wiskundelessen die Francini en ik allebei volgden. Op deze bepaalde dag was Francini afwezig. Tijdens de les kregen we het wiskundeproefwerk terug dat we een paar dagen daarvoor hadden gemaakt. Ik was er niet helemaal met mijn hoofd bij toen de leerkracht Francini's proefwerk op mijn tafel legde met het verzoek om het aan haar te geven.

Francini en ik hadden al besproken hoe we het ervan af hadden gebracht, dus ik was verbaasd dat haar cijfer hoger was dan we hadden verwacht. Ik bekeek haar proefwerk en zag dat de leerkracht een fout antwoord niet fout had gerekend. Zonder nadenken vertelde ik de leerkracht dat het

cijfer van Francini te hoog was. Ik had alleen niet door dat de hele klas toekeek. Zodra ik dat zei, begon de hele klas kritiek op mij te leveren. Ze zeiden dat het verkeerd was om dat bij een vriendin te doen en dat ik alleen maar een hoger cijfer wilde dan zij. Ik raakte in de war en van slag door die reactie. Ik wist zeker dat ik had gedaan wat Francini zou hebben gedaan. Maar iemand zei dat niemand zo eerlijk kon zijn om zijn of haar cijfer omlaag te halen. Iedereen vond dat ik mijn vriendin had verraden. Ik probeerde uit te leggen dat Francini eerlijk zou zijn geweest over haar cijfer, en dat er nog steeds compleet eerlijke mensen zijn in de wereld.

Na de nodige discussie besloten de leerkracht en de klas ons op de proef te stellen. De leerkracht zei dat hij het cijfer van Francini zo zou laten en dat we haar reactie de volgende maandag zouden afwachten.

Dat idee stond me niet erg aan. Ik vond het niet terecht om Francini op die manier te

*Het was geen
wiskundetest
of een test
van onze
vriendschap,
het was een
test van onze
eerlijkheid.*

testen. Maar de leerkracht had zijn besluit genomen en daar kon ik niets meer aan veranderen.

Dat weekend was ik nerveus over wat er zou gebeuren, ook al had ik er vertrouwen in dat Francini het juiste zou doen. Ik bad vurig dat ze de fout in haar proefwerk zou opmerken.

In de wiskundeles op maandag lette de hele klas op Francini toen ze haar proefwerk pakte.

Francini: Vlak na het begin van de les op maandag gaf de leerkracht mij het wiskunde proefwerk terug. Ik wilde het net wegleggen zonder er echt naar te kijken, maar toen zag ik dat mijn cijfer hoger was dan ik had verwacht. Ik stak mijn hand op en liep naar de tafel van de leerkracht toe. Ik vroeg of hij het juiste cijfer had gegeven voor het proefwerk, en hij zei van wel. Toen wees ik naar mijn proefwerk en zei: 'Maar ik heb een fout gemaakt.' Op dat moment kwam Patricia ook bij de tafel van de leerkracht staan, en zei dat hij ook bij haar een fout antwoord in haar proefwerk niet als fout had gerekend. In alle verwarring van

zaterdag had ze dat toen niet opgemerkt.

In de klas brak direct tumult uit. Sommigen begonnen te morren dat Patricia mij had ingelicht, maar anderen lieten een beschaamde glimlach zien. Ik was verward door alle verschillende reacties op deze gebeurtenissen.

Later legde Patricia me uit wat er die zaterdag was gebeurd. Ik was verbaasd dat ik aan een test was onderworpen die niets met wiskunde had te maken, en dat mijn klasgenoten op een dergelijke manier op mijn vriendin hadden gereageerd. Ik was wel blij dat ik eerlijk was geweest en dat ik door de gebeden van Patricia de fout in mijn proefwerk had opgemerkt. Ik ben ook dankbaar dat mijn vriendin in mij geloofde.

Patricia en Francini: We leerden allebei een belangrijke les uit dit hele voorval. Ons getuigenis is gesterkt wat betreft de belangrijke rol die heiligen der laatste dagen spelen om te getuigen van Jezus Christus en een voorbeeld te zijn van de beginselen die Hij ons leert. Wij zijn de Heer dankbaar voor zijn evangelie, dat ons de mogelijkheid geeft om een invloed ten goede uit te oefenen. ■

Fatsoen: een tijdloos beginsel voor iedereen

SILVIA H. ALLRED

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Onze kleding weerspiegelt ons begrip van het evangelie van Jezus Christus.

Een van de uitdagingen waar leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tegenwoordig voor staan, is gehoorzaam te zijn aan de beginselen van fatsoen in een wereld die steeds onfatsoenlijker wordt. Hoewel het wel eens moeilijk kan zijn, tonen we door onze gehoorzaamheid aan de fatsoensnormen van de kerk dat we volgelingen zijn van Jezus Christus. Fatsoen heeft te maken met kleding, taalgebruik, gedachten en persoonlijke manieren. Ik wil me nu echter vooral richten op kleding.

De oorspronkelijke bedoeling van kleding is om ons lichaam te bedekken en te beschermen tegen de elementen. Tegenwoordig heeft kleding er meer complexe betekenissen bij gekregen. Kleding kan een uitdrukking zijn van vele dingen, zoals rijkdom, sociale status, individualiteit of groepsidentiteit. Maar kleding weerspiegelt ook onze opvattingen en waarden. Voor heiligen der laatste dagen toont onze manier van kleden ons begrip van en toewijding aan het evangelie van Jezus Christus.

In een wereld die voortdurend probeert ons begrip te ondermijnen van wie we zijn en wat we kunnen worden, kan gehoorzaamheid aan het beginsel van fatsoen ons

zelfvertrouwen vergroten. Door dit beginsel na te leven en uit te dragen, kunnen we dit zelfvertrouwen ook aan de volgende generatie doorgeven.

Wat is fatsoen?

Het boekje *Voor de kracht van de jeugd* bevat basisadviezen voor fatsoen en ingetogenheid. Dit boekje is waardevol voor zowel jongeren als volwassenen. 'Onfatsoenlijke kleding omvat zeer korte broeken en korte rokken, strakke kleding, bloezen die de buik niet bedekken en andere onthullende kleding. (Jonge)vrouwen dragen kleding die de schouders bedekt, en die van voren of van achteren niet laag uitgesneden is of op enige andere wijze te veel prijs geeft. Ook (jonge)mannen zien er fatsoenlijk uit. Uitersten in kleding, uiterlijk en kapsel zijn aan hen niet besteed. Wees altijd netjes en schoon, pas ervoor om er slordig of onverzorgd bij te lopen, en let ook op je manieren. Vraag jezelf af: "Zou ik mij, zoals ik er nu uitzie, op mijn gemak voelen in de tegenwoordigheid van de Heer?"'¹

Vraag de Geest je te helpen bij je keuze van fatsoenlijke kleding. Daarnaast kun je jezelf bij het overwegen van de beginselen van fatsoen ook specifieke vragen stellen, zoals:

WEES GEEN ETALAGEPOP

EEN PASPOP DRAAGT ALLES WAT DE WERELD VERKOOPT.
JIJ HEBT HOGERE NORMEN.

- Laat ik te veel van mijn lichaam zien als ik ga zitten, voorover buk, omhoog reik of de trap oploop?
- Vestig ik de aandacht op mezelf door kleding te dragen die te veel prijsgeeft of uitdagend is?
- Moet ik mijn tempelonderkleding aanpassen, wegstoppen of vermaken om een bepaald kledingstuk te dragen?

Waarom fatsoenlijke kleding?

Als we de leer achter het beginsel van fatsoen beter begrijpen, zien we in dat fatsoen de deugd is die bepalend is voor ons doen en laten.

De leerstellige achtergrond van fatsoen begint met onze kennis dat we kinderen van God zijn, geschapen naar zijn beeld (zie Mozes 2:27). Ons lichaam is een heilige gave van onze hemelse Vader en is geschapen voor specifieke doeleinden volgens het plan van God. Als dankbare ontvangers zijn wij erkentelijk voor dit geschenk door met ons lichaam om te gaan zoals Hij ons dat heeft gevraagd te

KRIMPEN JE NORMEN?

ALS HET TE STRAK, TE KORT OF TE ONTHULLEND IS,
PAST HET NIET IN DE KERKNORMEN. REK JE NORMEN
NIET OP OM IN DIE VAN DE WERELD TE PASSEN.
ZIE VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD pp. 14-16.)

doen (zie LV 88:33). We leren ons lichaam en het gebruik ervan te trainen, te beheersen en te beteugelen om als onze hemelse Vader te worden.

Vanaf het begin heeft de Heer zijn kinderen gevraagd hun lichaam te bedekken. Nadat Adam en Eva van de verboden vrucht hadden gegeten, werden hun ogen geopend en bemerkten zij dat ze naakt waren. Adam en Eva probeerden hun lichaam te bedekken met een eenvoudig schort van vijgenbladeren. Maar de schorten waren niet genoeg, dus maakte de Heer meer fatsoenlijke klederen van vellen voor hen. (Zie Genesis 3:7, 21.)

Gods normen waren toen, net als nu, hoger dan die van de wereld. De Heer zegt in Jesaja 55:8-9:

'Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren.

'Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten.'

Een tijdloos beginsel

Fatsoen is een van de 'hogere wegen' van de Heer en geen voorbijgaande sociale trend, zodat het ons door de eeuwen heen is bijgebracht. Denk eens na wat de volgende voorbeelden in de Schriften ons leren over kleding en fatsoen en ingetogenheid.

Ingetogenheid toont nederigheid. De profeet Jakob uit het Boek van Mormon hekelde hoogmoed en de zucht naar rijkdommen. Hij waarschuwde zijn mensen, opdat de hoogmoed van hun hart niet tot de ondergang van hun ziel zou leiden. Een van de manieren waarop zij hun uitzonderlijke hoogmoed lieten zien, was door de kleding die ze droegen. Jakob hield het volk voor: 'Omdat sommigen onder u overvloediger hebben verkregen dan uw broeders, zijt gij verheven in de hoogmoed van uw hart en loopt gij met starre hals en met opgeheven hoofd wegens de kostbaarheid van uw kleding, en vervolgt gij uw broeders omdat gij denkt beter te zijn dan zij' (Jakob 2:13).

De opdracht om ons ingetogen te kleden, vinden we ook in Leer en Verbonden 42:40: 'Gij zult niet hooghartig zijn; laat al uw kleding eenvoudig zijn.' Betekent dit dat we ons niet stijlvol kunnen kleden? Nee, we horen kleding te dragen die gepast is voor de gelegenheid, maar dienen onszelf niet te verliezen in dure merk-kleding of altijd de laatste mode na te jagen. We kunnen onze financiële middelen beter gebruiken voor zaken van groter en blijvend belang.

Met onze kleding in de eredienst tonen wij onze eerbied voor de Heer. De Heer vroeg Mozes om heilige klederen te maken, waardig om gebruikt te worden in zijn heilig huis (zie Exodus 28:2). Uit dit

gebod blijkt dat de Heer alledaagse kleding voor een dergelijk doel niet geschikt achtte. Tonen wij, net als Mozes, onze liefde voor onze hemelse Vader door ons gepast te kleden als we Hem aanbidden?

Zoals we in deze voorbeelden zien: 'de profeten hebben Gods kinderen altijd de raad gegeven om zich fatsoenlijk te kleden.'² In deze tijd worden we eraan herinnerd dat 'uit je wijze van kleden blijkt wie je bent. Met je kleding en uiterlijke verzorging zend je signalen uit naar anderen en beïnvloed je jouw en hun gedrag. Als je je goed verzorgt en fatsoenlijk kleedt, nodig je de Geest uit en kun je een goede invloed op de mensen in je omgeving hebben.'³

Zegeningen van fatsoenlijke kleding

Een van de belangrijkste zegeningen van fatsoenlijke kleding is meer zelfvertrouwen. Een zuster vertelt het verhaal van een vriendin die over het beginsel van fatsoen had geleerd — en erdoor was gezegend — terwijl ze over het evangelie leerde:

‘Enkele zomers geleden ging een collega met me mee naar de kerk. Ze kwam eerst bij mij thuis langs in kleding die gebruikelijk is voor ons warme klimaat: een zomerjurk zonder mouwen. Ik waardeerde haar moeite om in een jurk naar de kerk te gaan. Daar werd ze door andere leden van de wijk verwelkomd, en ze kwam de weken daarna nog een paar keer terug. Ze begon zelfs de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven bij te wonen, en bracht haar kinderen naar de verschillende activiteiten van het jeugdwerk en de jongeren. Op deze doordeweekse activiteiten had ze op die warme zomerdagen vaak een bloes zonder mouwen aan, plus een korte broek tot aan het midden van haar dijbenen. Ze was niet ordinaar gekleed, maar ze had kennelijk nog geen goed begrip van de normen van de kerk.

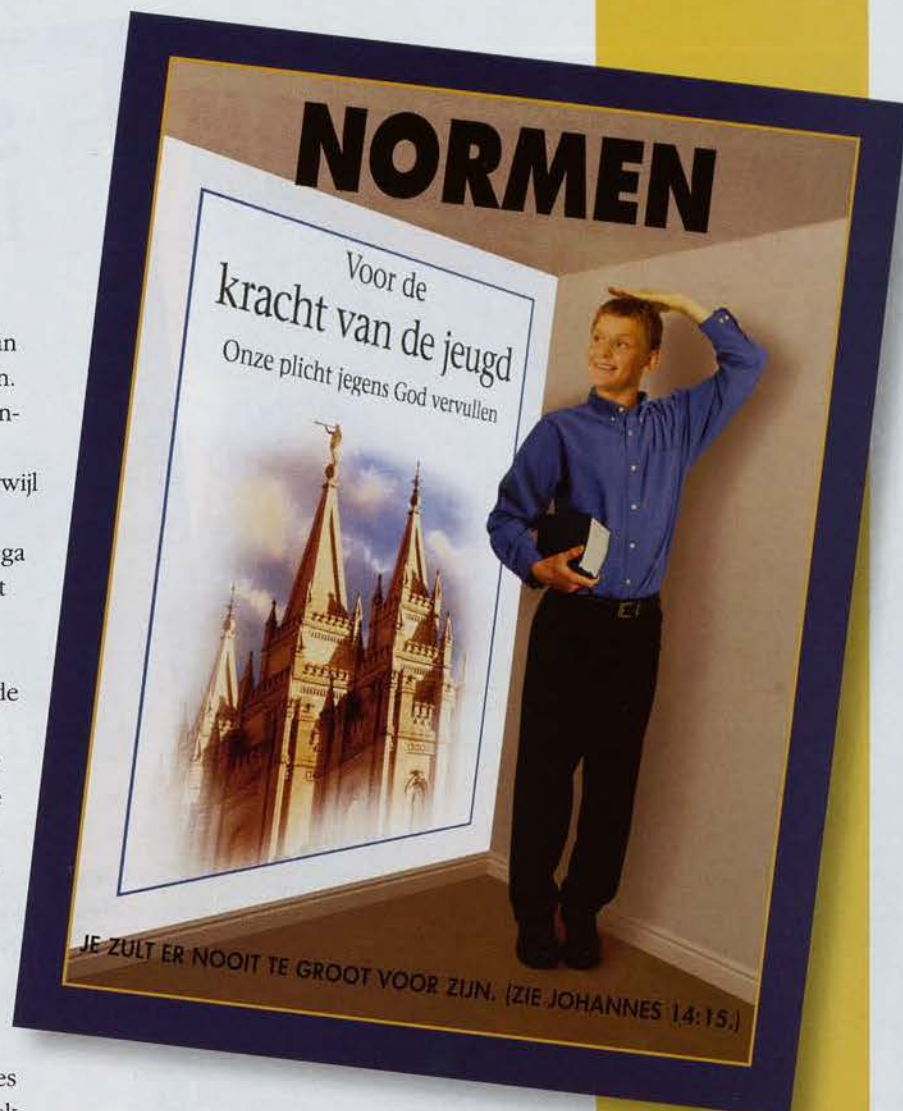
‘Na verscheidene weken vroeg ik haar of ze belangstelling had om van de zendelingen meer over de kerk te leren. Ze antwoordde dat ze verlegen was en zich ongemakkelijk voelde om met mensen te praten die ze niet kende. Ze wilde gewoon de kerk op zondag en de activiteiten blijven bezoeken; en als ze vragen had, zou ze die zeker aan mij of enkele andere leden in de wijk stellen met wie ze al had kennism gemaakt.

‘Ik vond het opmerkelijk dat op de zondagen in de kerk en tijdens de activiteiten haar rokken en korte broeken steeds langer werden, en dat ze een shirt met mouwen ging dragen. Eerst dacht ik dat de naderende

herfst daarmee te maken had, maar ik besepte al snel dat ze er gewoon op lette welke kleding haar kennissen in de kerk droegen.

‘Ik denk niet dat haar andere kledwijze alleen haar meer zelfvertrouwen begon te geven, maar dat zal er wel mee te maken hebben gehad. Bij het leren van evangeliebeginselen zoals haar goddelijke erfgoed als dochter van God, leek haar gevoel van eigenwaarde op te bloeien. Haar zelfvertrouwen begon toe te nemen toen ze de achterliggende redenen begreep van sommige dingen die we doen. Met haar toenemende zelfvertrouwen wilde ze ook graag meer leren over het evangelie — ze begon zelfs de zendelingenlessen te volgen, wat ze eerder niet had gedurfd.

‘Haar kleding was maar één aspect van haar toenemende kennis en begrip van

KLEED JE OP SUCCES

DRAAG GEPASTE KLEDING. STRUIKEL NIET DOOR EEN SLECHTE KEUZE. (ZIE VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD, pp. 14-16.)

evangeliebeginselen en -normen, maar toen ze merkte dat ze haar leven op dat gebied kon veranderen, besepte ze dat ze ook in andere belangrijke opzichten kon veranderen. Uiteindelijk hebben deze veranderingen ertoe geleid dat ze zich heeft bekeerd tot het evangelie van Jezus Christus en lid van de kerk is geworden. Later ontving ze haar begiftiging in de tempel en hoefde ze haar garderobe niet aan te passen, omdat ze de beginselen van fatsoenlijke kleding al in de praktijk had gebracht.⁴

Met fatsoen als leidraad voor ons doen en

STREEF NAAR IETS HOGERS

DE HEER NODIGT JE UIT OM JE VOOR TE BEREIDEN ZIJN HUIS TE BETREDEN. JE VINDT ER GROTE VREDE EN PRACHTIGE ZEGENINGEN. (ZIE LV 88:119.)

laten in ons leven neemt ook ons gevoel van eigenwaarde toe. Denk aan de beloften van Leer en Verbonden 121:45-46:

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid.'

Laten we er allemaal naar streven om voor deze zegeningen in aanmerking te komen. ■

NOTEN

1. Voor de kracht van de jeugd (boekje, 2001), pp. 15-16.
2. Voor de kracht van de jeugd, p. 14.
3. Voor de kracht van de jeugd, p. 14-15.
4. Privécorrespondentie.

NORMEN: GESCHIKT VOOR ALLE LEEFTIJDEN

Volwassenen in een van de ringen in Engeland komen er zelf achter welke zegeningen ze kunnen krijgen door Voor de kracht van de jeugd ter harte te nemen.

DEBBIE TWIGGER

Sarah Edwards, Emily Bowles en Eleanor McKee zijn dol op winkelen. Als ze de kledingwinkels in Northampton (Engeland) bezoeken, nemen deze jonge heiligen der laatste dagen een voorraadjie geld en een boekje mee. Hun ouders gebruiken hetzelfde boekje als leidraad bij het kopen van hun kleding of uitzoeken van een geschikte film.

In de ring Northampton (Engeland) nemen volwassen en tieners *Voor de kracht van de jeugd* ter harte. Ouders letten er op basis van het boekje op naar welke films en televisieprogramma's ze kijken en aan welke activiteiten ze deelnemen. Anderen houden zich nog beter en met meer vreugde aan de sabbat met hun gezin. De volwassenen in de ring noemen het boekje zelfs wel 'Voor de kracht van u', omdat het net zo van toepassing is op hen.

President Clive Joliffe, die vorig jaar is ontheven als ringpresident, zegt: 'We hadden gesproken en gebeden over de manier waarop we gezinnen konden helpen vooruitgang te maken in het evangelie en hoe we onze kinderen konden helpen zich voor te bereiden op een zending en een tempelhuwelijk. We werden geïnspireerd om het boekje *Voor de kracht van de jeugd* te gebruiken. We wilden graag dat het hele gezin de normen zou begrijpen die vreugde en geluk aan alle gezinsleden zouden geven.'

De jeugd in de ring heeft het verschil gezien — en

Sarah Edwards, Eleanor McKee en Emily Bowles hebben gemerkt dat *Voor de kracht van de jeugd* nuttige adviezen bevat bij het kopen van kleding.

gewaardeerd — dat in hun eigen gezin heeft plaatsgevonden. 'Het is van groot belang om je normen hoog te houden, en als jongeren kijken we op naar volwassenen. *Voor de kracht van de jeugd* herinnert ze aan de normen die wij allemaal dienen na te leven', zegt de negentienjarige Eleanor McKee. 'Het is voor ons allemaal goed om herinnerd te worden aan wat er van ons wordt verwacht, en te zorgen dat er geen sprake is van dubbele normen.'

De zeventienjarige Daniel Kitsell van de wijk Huntingdon voegt daaraan toe: 'Ik vind *Voor de kracht van de jeugd* geweldig, omdat het niet alleen voor de jeugd is. Ik weet dat mijn ouders het ook horen, en dat het ze helpt zich aan de normen te houden.'

Een van de gezinnen die het effect van gehoorzaamheid aan deze adviezen heeft ervaren, is dat van bisschop Richard Auger van de wijk Banbury, zijn vrouw, Gill, en hun twee dochters, Hannah en Charlotte, die allebei onlangs in de Londentempel (Engeland) zijn getrouwd. Bisschop Auger werkt als inspecteur van de politie bij de Thames Valley Police. Hij kent de lage normen van de wereld en het effect ervan op de jeugd en hun gedrag maar al te goed. 'Gill en ik gebruikten *Voor de kracht van de jeugd* om meer over consequent ouderschap op basis van de Schriften te leren', zegt hij.

'Gedurende de hele tienertijd van onze meisjes gebruikten we het boekje vaak en op veel verschillende manieren. Toen de meisjes hun eigen kleding wilden gaan kopen, maakten we ons zorgen. We gaven ze een exemplaar van *Voor de kracht van de jeugd* mee, zodat ze het konden raadplegen bij het maken van hun keuzes.'

Hannah (21) zegt: 'We namen het boekje in onze

handtas mee, omdat er duidelijk in staat wat wel en niet gepast is.' De zussen leerden hoe ze sommige kleren door wat naaiwerk of een accessoire geschikt konden maken. Charlotte (19) voegt daaraan toe: 'Hannah en ik hadden nooit het gevoel dat onze ouders voor ons beslisten. We wisten dat onze ouders de profeet en de Heiland volgden. Door onze ouders te volgen, zouden we dus ook altijd de leringen van de Heiland volgen.'

Er zijn ook volwassenen die aangeven dat ze naast de normen voor kleding en media baat hebben bij de profetische raad in het boekje aangaande het heiligen van de sabbat. Sue Preece is ZHV-presidente van de wijk Kettering en beschouwt *Voor de kracht van de jeugd* als een 'hulpmiddel bij ons streven naar volmaaktheid. Die richtlijnen kunnen we nog steeds goed gebruiken als we achttien jaar of ouder zijn. Ik word erdoor aangespoord om mezelf te evalueren, en ik heb enkele dingen in mijn leven veranderd die me alleen maar dichter bij mijn hemelse Vader kunnen brengen. De sabbat is bijvoorbeeld nu een echte rustdag voor me geworden, gewoon omdat ik iets kleins heb veranderd in mijn doen en laten op die dag.'

De familie Auger — Charlotte, Gill, Richard en Hannah — beseffen al geruime tijd dat het belangrijk is dat ouders en kinderen dezelfde normen hanteren.

Toen Josh Reynolds moest kiezen of hij op zondag zou gaan sporten, hebben het goede voorbeeld en de leringen van zijn ouders hem geholpen de juiste beslissing te nemen.

Zuster A. J. Hough, eveneens uit de wijk Kettering, vertelt hoe de nadruk op *Voor de kracht van de jeugd* haar heeft geholpen een betere ouder te zijn: 'Met drie tieners in huis wilde ik de normen zelf ook volledig naleven. Ik zocht altijd naar manieren om 'de lat hoger te leggen' en een goed voorbeeld te zijn. Ik besloot de richtlijnen over 'Zondagsheiliging' door te nemen en heb zelf nieuwe doelen gesteld om daarin een goed voorbeeld te geven. Ik hoop dat ik een betere invloed kan hebben op degenen die ik het meeste liefheb — mijn gezin. We gebruiken het boekje nu op de gezinsavond. Daarbij baseren we onze gezinsactiviteiten en planning op de richtlijnen in dit boekje om de sabbat te heiligen.'

Dit soort voorbeelden ontgaat de jongeren van de ring niet. Net

als zoveel andere jongemannen is de zestienjarige priester Josh Reynolds uit de wijk Kettering gek op voetbal, en had hij al op jonge leeftijd succes. Maar er was sprake van een conflict toen hij samen met enkele vrienden in een plaatselijk elftal wilde voetballen, waarbij de wedstrijden op zondag werden gespeeld. 'Mijn vader en moeder legden me uit hoe en waarom we als leden van de kerk de sabbat dienden te heiligen. Ik aanvaardde dat en na enige tijd voelde ik me niet meer overstuur. Ik ben heel dankbaar dat mijn ouders een goed voorbeeld voor me zijn en mij hebben geleerd de sabbat te heiligen.'

Heather Slattery van de wijk Kettering heeft vijf kinderen en zegt: 'Soms denken wij als ouders en volwassenen dat deze normen alleen voor de jeugd zijn bedoeld. We vergeten dan dat we net zo bloot staan aan verleidingen als de jongeren onder ons. *Voor de kracht van de jeugd* herinnert ons er voortdurend aan dat we samen met onze jeugd aan de ijzeren roede moeten vasthouden. We moeten

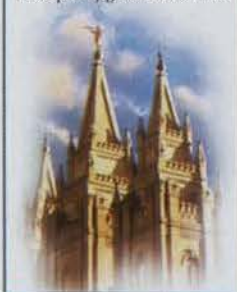
samenwerken, en elkaar steunen en sterken als kinderen van onze hemelse Vader.'

De leden van de ring Northampton voelen zich ongetwijfeld sterker, als individu en als gezin, door de richtlijnen te volgen in *Voor de kracht van de jeugd*. President Joliffe vat zijn gevoelens als volgt samen: 'Het boekje is geïnspireerd en bevat eenvoudige woorden, zodat iedereen duidelijk kan zien wat onze hemelse Vader van zijn kinderen verwacht. Ik heb geprobeerd volgens de normen te leven, zodat mijn kinderen aangemoedigd zouden worden om mijn voorbeeld te volgen. Ik heb een krachtig getuigenis dat we gezegend zijn met duidelijke richtlijnen voor ons leven, opdat we in aanmerking komen om alles te ontvangen wat de Vader voor ons heeft weggelegd.' ■

IDEEËN OM VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD TE GEBRUIKEN

- Lees en bespreek regelmatig onderwerpen uit het boekje op de gezinsavond.
- Gebruik met toestemming van uw bisschop of gemeentepresident het boekje als onderwerp in de ZHV- en priesterschapsquorumlessen op de eerste zondagen van de maand.
- Moedig uw gezinsleden aan om altijd een exemplaar van het boekje bij zich te hebben om zo goede keuzes te kunnen maken.
- Baseer activiteiten voor de jeugd op de richtlijnen in het boekje.
- Gebruik de richtlijnen als thema voor een alleenstaandenactiviteit.
- Raadpleeg de richtlijnen bij het kopen van kleding, kiezen van een film of plannen van activiteiten.
- Houd regelmatig haardvuuravonden voor de jeugd op wijk- en ringniveau op basis van de onderwerpen uit het boekje.

Voor de
kracht van de jeugd
Onze plicht jegens God vervullen

EEN PRACHTIGE TOEKOMST

Lia McClanahan

Is er nog iemand wakker? De eerste keer dat ik dat vroeg, kreeg ik twee fluisterende reacties. Nu, uren later, gaf de stilte aan dat ik de laatste in de kamer was die de slaap niet kon vatten.

Het was mijn eerste nacht in het opleidingscentrum voor zendelingen. Die dag had ik afscheid genomen van mijn ouders, en mijn collega en de andere zendelingen ontmoet die naar Italië zouden gaan. Ook had ik de eerste serie lessen bijgewoond. Ik was doodmoe, maar mijn hoofd tolde van allerlei gedachten. 'Waar ben ik aan begonnen?' vroeg ik mezelf steeds weer af. Ik twijfelde eraan of ik ooit zou leren een zending te zijn. Zou ik de moed hebben om met het vliegtuig naar een vreemd land te gaan en met vreemden over het evangelie te spreken? Misschien had ik hier helemaal niet moeten zijn. De tranen rolden over mijn wangen.

Toen moest ik denken aan iets wat mijn moeder me had verteld over haar broer Larry. Oom Larry was in de jaren zeventig als zending werkzaam geweest in Uruguay en Paraguay. Eerst had hij nachtenlang liggen piekeren over zijn gevoelens van onbekendheid. Als hij voelde dat hij het niet langer meer kon uithouden, stapte hij uit bed, ging hij naar de badkamer en knielde hij neer om zijn hemelse Vader om gemoedsrust te smeken. Op de een of andere manier wist

oom Larry met de hulp van de Heer door te gaan en een goede zending te vervullen.

Deze gedachte gaf me enige hoop en ik sloop door de gang naar de badkamer. In het zwakke licht knielde ik snikkend op de koude tegelvloer neer. Ik smeekte mijn hemelse Vader om mij een gevoel van vrede te geven, zodat ik de moed zou hebben om voorwaarts te gaan.

Ik wachtte. Er gebeurde niets. Ik wachtte nog langer, en hoorde alleen mezelf huilen. Uiteindelijk zat er niets anders op dan maar weer naar bed terug te gaan.

Vlak voordat ik in slaap viel, kwam het antwoord. De Geest vulde mijn gedachten met een heldere, warme indruk van een prachtige plek. Opeens wist ik dat ik weliswaar eerst een moeilijke en angstige tijd zou hebben, maar dat als ik voorwaarts zou gaan, ik daar zou komen waar de Heer me wilde hebben. Die gedachte vervulde me met vrede, en ik viel in slaap.

De Geest had me een glimp van een prachtige toekomst laten zien. Op de moeilijke momenten in het opleidingscentrum voor zendelingen sloot ik mijn ogen en wist ik weer wat ik had gevoeld. Door te bidden en hard te werken heb ik mijn angsten overwonnen.

Ik kwam al snel terecht in Genua (Italië), met mijn nieuwe collega. De keuken van onze flat had een glazen deur die naar een balkon voerde. Ik stapte het balkon op en keek uit over de stad. Ik kende en koesterde deze plaats al. Dit was de plek die ik die nacht in het opleidingscentrum voor zendelingen in gedachten voor mij had gezien. Ik wist dat de Heer me naar dit moment had geleid, en dat ik op de juiste plek was. ■

EEN KANS OM TE VERANDEREN

Angel Luis Sanchez Notario

Ik ben nu zeven jaar lid van de kerk. Al die tijd heb ik geweten dat dit de enige ware kerk van de Heer Jezus Christus is, maar een bepaalde periode in mijn leven was ik niet erg actief.

Het probleem begon toen ons gezin naar een nieuwe woonplaats was verhuisd. Het kostte ons een paar maanden om uit te zoeken waar het kerkgebouw was, en daarna nog een paar weken voordat we er daadwerkelijk heengingen. Ik vond al die veranderingen niet echt leuk, en na enkele weken ging ik niet meer naar de kerk.

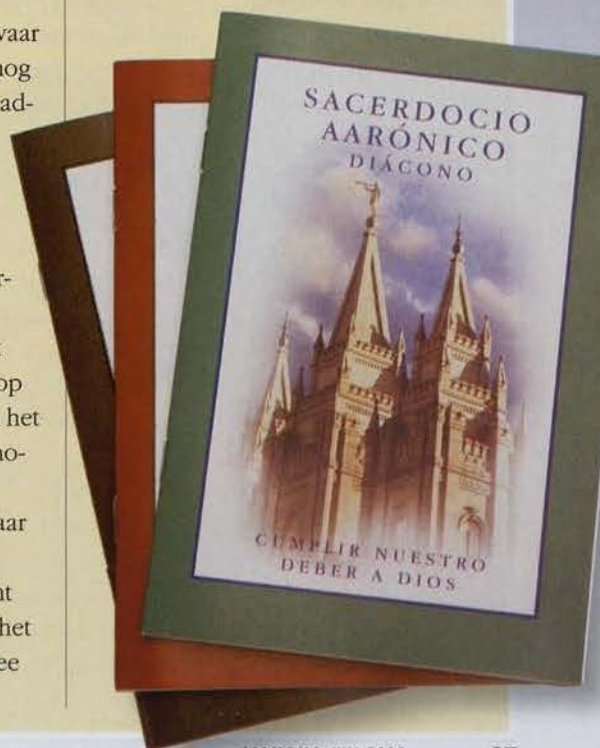
Op een dag kreeg ik een onverwacht maar welkom bezoek van mijn bisschop. Hij nodigde me uit om terug te komen naar de kerk op zondag en om deel te nemen aan het seminarie. Ik besloot op deze uitnodigingen in te gaan.

Enkele weken nadat ik weer naar de kerk begon te gaan, legde de bisschop mij het programma Plicht jegens God uit. Hij vertelde waar het over ging, en ik wilde er graag mee aan de slag.

Ik begon de doelen in de boekjes in te vullen en uit te voeren. Ik merkte dat het programma Plicht jegens God me hielp om mijn leven ten goede te veranderen. Ik werd weer actiever in de kerk en ging graag naar het seminarie. Ik probeer nu de normen van de kerk beter na te leven en ik lees graag in de Schriften en in de *Liahona*.

Toen ik aan het programma Plicht jegens God begon, stelde ik doelen zoals een zending vervullen en naar de voorbereidingsschool Benemérito de las Américas van de kerk te gaan, plus nog vele andere doelen. Het afgelopen najaar heb ik de onderscheiding Plicht jegens God en het Melchizedeks priesterschap ontvangen, en binnenkort ga ik op zending.

Ik dank mijn hemelse Vader elke dag dat Hij me de kans geeft om te veranderen en een waardig lid van zijn kerk te worden. Ik ben dankbaar voor de programma's en leiders van de kerk die me hebben geholpen om te veranderen. ■

Wees altijd ijverig

OUDERLING OCTAVIANO TENORIO

van de Zeventig

Als je succes nastreeft, moet je je aandacht op je doel richten, ijverig zijn en gelukkig met wat je doet.

Toen ik vijftien jaar was, aten de zendelingen vaak bij onze burens. Mijn oudere zus zag ze elke dag komen en gaan, en vroeg hen of ze iets aan het verkopen waren. Ze zeiden nee, en zo kwamen ze in aanraking met ons gezin. Mijn vader, moeder, broers en zussen ontvingen de lessen en lieten zich allemaal dopen. Ik werd toen echter geen lid van de kerk. Ik was in die tijd een andere kerk aan het onderzoeken, maar was wel oprecht aan het zoeken.

In Mexico is Moederdag altijd op 10 mei. Die dag vroeg mijn moeder mij of ik van haar hield. Ik antwoordde: 'Ja, ik houd van u.'

Ze gaf me haar getuigenis en vroeg mij of ik me wilde laten dopen. Ik besloot me nog diezelfde dag te laten dopen. De volgende zondag werd ik bevestigd en ontving ik de gave van de Heilige Geest. In die periode is mijn leven volledig veranderd. Ik begon alles over de kerk te lezen wat ik te pakken kon krijgen, vooral de leringen van Joseph Smith. Ik had geloof, en aanvaardde de leringen van de kerk door alles wat ik las. Mijn geloof groeide naarmate ik groeide in het evangelie.

Wees ijverig

Voordat ik jullie twee verhalen uit mijn leven ga vertellen, wil ik iets aanhalen wat ik altijd met onze zendelingen besprak toen ik zendingspresent was. In *Predik mijn evangelie* staat het volgende citaat van president Ezra Taft Benson (1899–1994): 'Ik heb vaak

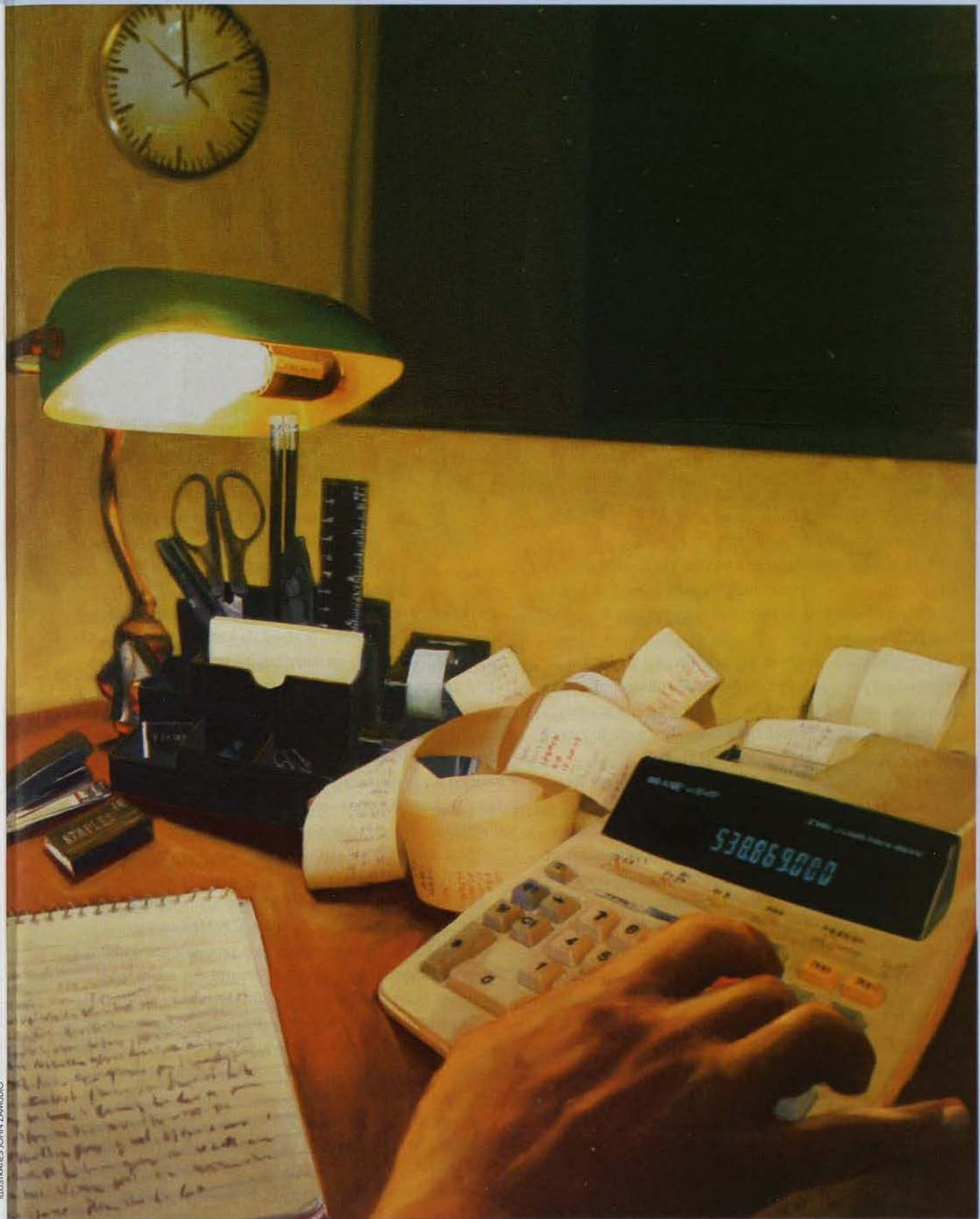
gezegd dat werken een van de grootste geheimen van goed zendingswerk is! Als een zending werkt, krijgt hij de Geest; als hij de Geest krijgt, onderwijst hij met de Geest; en als hij met de Geest onderwijst, raakt hij het hart van de mensen en is hij gelukkig. Dan is er geen heimwee, zijn er geen zorgen over de familie — want alle tijd, talenten en aandacht zijn gericht op het zendingswerk. Werken, werken, werken — er is geen aanvaardbaar alternatief voor, zeker niet in het zendingswerk.'¹

In de Spaanse versie van 'Leidraad voor de zending', die werd gebruikt voordat *Predik mijn evangelie* uitkwam, was het Engelse woord voor *werken* vertaald als *ijverig zijn*. Behalve ijverig zijn, moet je al je tijd, talenten en aandacht richten op het zendingswerk om succesvol te zijn. En als je gelukkig bent in plaats van boos of verontwaardigd, zal je werk tot goede resultaten leiden.

Deze formule heb ik in mijn eigen leven geleerd. Kort na mijn doop trad ik in dienst bij een grote oliemaatschappij. Ik leerde deze waarheden over werken en maakte zo vooruitgang binnen het bedrijf.

Oefening leidt tot nieuwe mogelijkheden

Een bepaalde manager in het bedrijf had veel macht. Hij verzocht elke afdeling twee mensen te sturen om hem te helpen bij een inventarisatie. Hij zei dat de enige vereiste was dat men iets van boekhouding wist.

ILLUSTRATES JOHN ZAMUDIO

Ik had een opleiding gevolgd aan een handelsschool, en had een certificaat voor het vak boekhoudkunde. Mijn afdelingschef zei: 'Ga naar hem toe en zeg dat je hem komt helpen met de inventarisatie en dat je accountant bent.' Hij wilde zien hoe de andere man zou reageren op het feit dat ik nog zo jong was.

Toen ik mij meldde, vroeg de manager wat ik kwam doen. Ik antwoordde: 'Ik ga u helpen met de inventarisatie.' Ik deed wat mijn chef me had opgedragen en vertelde hem dat ik accountant was. Hij begon te lachen.

Toen zei hij: 'Nou, meneer de boekhouder, ga maar eens op mijn plek zitten. Pak deze telmachine en tel alles in elke kolom zo snel mogelijk op.'

Ik begon langzaam met één vinger. Hij duwde me uit de stoel en zei: 'Jij weet niets; ik geef je straf. Je komt hier twee weken lang in een stoel voor mij zitten, en kijkt hoe ik het werk doe.'

Ik verwisselde van stoel. Hij zei: 'Let op.' Hij begon uitermate snel op te tellen, zelfs zonder naar zijn handen te kijken. Ik stond versteld. Ik dacht dat hij een grapje maakte om hem twee weken lang aan het werk te zien, maar hij meende het.

De eerste dag zat ik daar zes of zeven uur achter elkaar. Die avond bleef ik op het werk en wachtte ik tot iedereen het gebouw had verlaten. Toen stapte ik zijn kantoor binnen en verwisselde ik de papierrol in de telmachine en begon te oefenen met het optellen van dezelfde kolommen die hij had gedaan. Ik werkte urenlang door en begon steeds sneller te worden. Toen ik dacht dat ik het minstens even snel kon als hij, ging ik een paar uur slapen.

De volgende ochtend waste ik snel mijn gezicht en verliet via de voordeur het gebouw toen deze vroeg open was. Daarna liep ik weer naar binnen toen de manager was verschenen. Ik klopte op zijn deur. Hij zei: 'OK, ga daar zitten en kijk wat ik doe.'

Toen hij op de telmachine was begonnen, leek hij erg traag. Ik had zeven uur achter elkaar geoefend. Ik duwde hem voorzichtig opzij en vroeg hem om in mijn stoel te gaan zitten. Ik begon zeer snel op te tellen. Hij was verbaasd.

Hij zei: 'Wat heb je gedaan?' Hij dwong me het hem te vertellen. Hij zei: 'Omdat je dit hebt geleerd, kom je voortaan bij mij werken en zal ik je alles leren wat ik weet.'

Zo veranderde ik van afdeling. Na een paar jaar vertrok hij en kon ik zijn plaats op zijn aanbeveling innemen. Ik was ijverig, richtte mijn aandacht op wat ik wilde bereiken en was gelukkig met wat ik deed. Ik was niet boos omdat hij mij eerst had bestraft.

De sleutel tot succes

Je kunt alles doen wat goed is. Wees altijd ijverig, richt je aandacht op je doel en wees gelukkig.

Het bedrijf waar ik werkte, werd gesloten. Ik verhuisde naar Mexico-stad, en omdat ik graag wilde werken, solliciteerde ik naar een tijdelijke baan bij een internationale uitgeverij. Ik moest

daar een inventarisatie uitvoeren, iets waarin ik een soort specialist was geworden. Ik deed de inventarisatie in twee weken tijd. Ik kreeg een vaste baan aangeboden met een goed salaris, die ik heb aangenomen.

Ik sprak in die tijd geen Engels. Onze directeur, een man uit Texas die geen Spaans sprak, zei tegen mijn baas: 'Deze knaap levert goed werk. Als hij Engels kon spreken, zouden we zijn salaris verhogen. We zouden hem naar New York sturen voor verdere training, en hij zou hier uiteindelijk een managementfunctie kunnen krijgen.'

Toen mijn baas mij dat vertelde, vroeg ik: 'Ik hoef alleen maar Engels te leren?'

Ik was inmiddels getrouwd. Mijn vrouw sprak Engels omdat ze in de kolonies van de kerk in Mexico was geboren. Toen ik de eerste keer een paar woorden in het Engels probeerde te zeggen, zei iemand dat ik dat beter maar niet kon doen. Het was beslist geen gave van mij.

Nu werd ik gemotiveerd door de gedachte aan een betere functie en de mogelijkheid om naar New York te reizen. Ik ging naar een taalschool toe en zei dat ik zo snel mogelijk Engels wilde leren spreken.

Ze vroegen mij: 'Hoeveel weet je al?'

Ik zei: 'Geen woord. Niet eens "goedemorgen".'

Ze zeiden: 'We hebben een intensieve cursus: twee weken lang, zestien uur per dag. Acht uur op school met

leerkrachten en acht uur per dag thuis met tapes. Het kost duizend dollar.'

Ik zei: 'Dat gaat me lukken. Ik neem mijn vakantiedagen op en kan dan twee weken lang zestien uur per dag studeren.'

Ik stapte naar mijn baas en zei: 'Ik ga in twee weken Engels leren, en het kost je maar duizend dollar.' Hij lachte en zei: 'Dat is onmogelijk. Ik heb er twee jaar over gedaan.'

Ik zei tegen mijn baas: 'Vraag de directeur om me twee weken vakantie te geven en de cursus te betalen. Als ik na die twee weken geen Engels met hem kan praten, kunt u de kosten van mijn salaris aftrekken.'

Hij gaf zijn toestemming.

Ik ging naar de school. Acht uur lang kreeg ik om de drie kwartier een andere leerkracht. Ze stampten de woordenschat, zinnen en conversaties er bij mij in.

Na acht uur op school ging ik de straat op en zocht ik naar Engelssprekende toeristen om mee te praten. Daarna luisterde ik minstens acht uur lang naar de tapes.

Mijn belangrijkste reden om naar school te gaan was niet om Engels te leren. Ik wilde graag manager worden en naar New York City gaan. Omdat ik sterk gemotiveerd was,

ging het leren van Engels me goed af. Ik genoot van elke seconde.

Toen ik de 224 uren studie er op had zitten, kon ik enigszins in het Engels communiceren. Ik wist dat de ware test zou komen in een gesprek met de directeur. Als dat niet lukte, zou ik de duizend dollar moeten terugbetalen. Ik bedacht dan ook een plan. Ik zou alles wat ik had geleerd proberen te spuien. Eenmaal op zijn kantoor praatte ik twintig minuten lang aan één stuk door, zonder hem er een woord tussen te laten komen. Hij zei: 'Dat is genoeg. Stuur hem naar New York.' En ik ging naar New York!

Een leerervaring

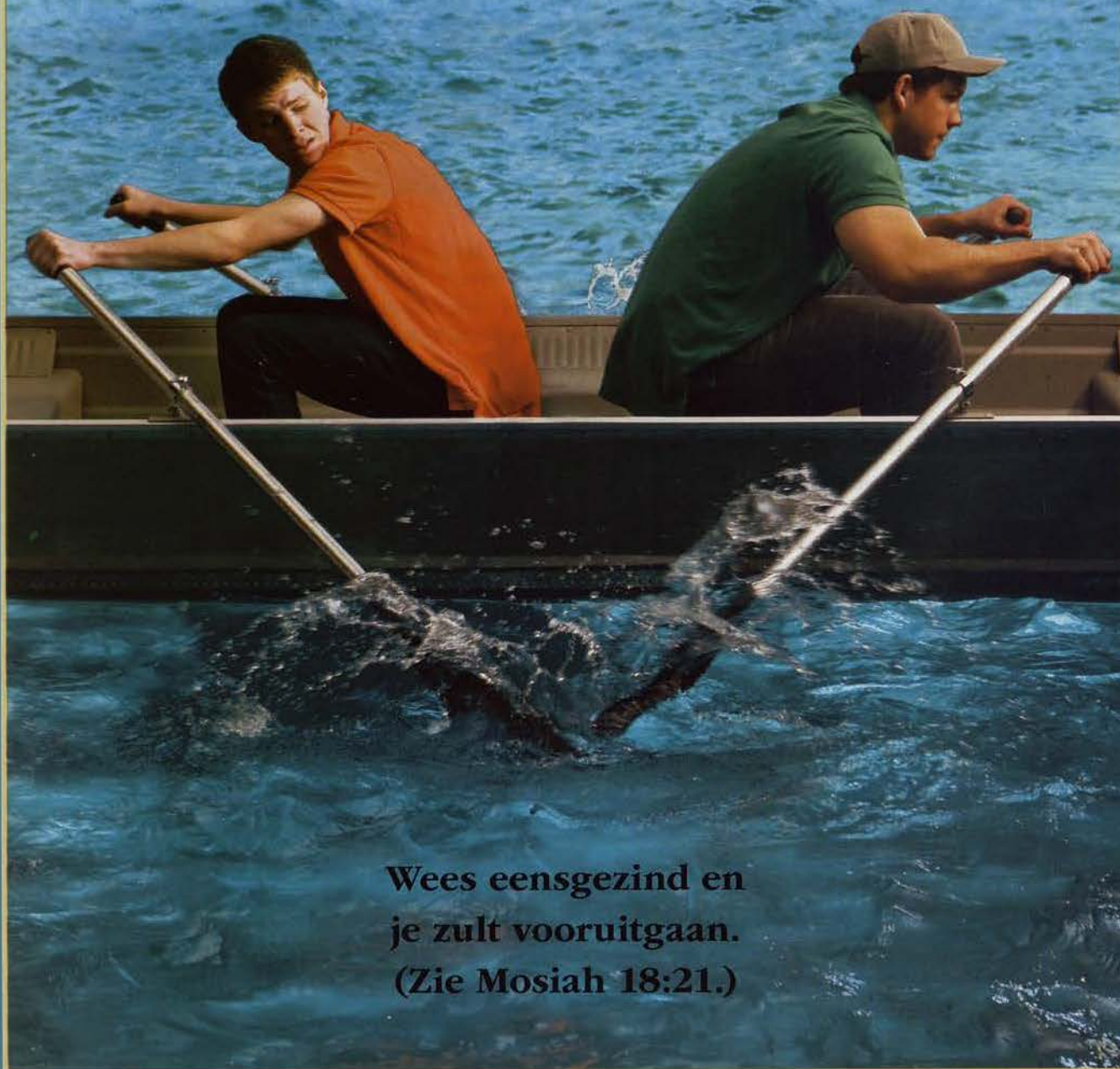
Als je succes in iets nastreeft, moet je je aandacht op je doel richten, ijverig zijn en gelukkig zijn met wat je doet. Met deze aanpak slaag je overal in. Je kunt veel leren en elk eerzaam doel bereiken. Geniet van wat je doet, ook al is het moeilijk. Doe dit op je zending of in welk ander aspect van je leven dan ook. Denk aan de woorden van president Benson: 'Werken, werken, werken.' ■

NOOT

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), p. 200.

Na acht uur op school zocht ik naar Engelssprekende toeristen om mee te praten. Ik was net zo ijverig als toen ik leerde zo snel mogelijk op een telmachine te werken.

SAMEN OPTREKKEN

**Wees eensgezind en
je zult vooruitgaan.
(Zie Mosiah 18:21.)**

Er kwam liefde in ons hart

Fiona Maile

Mijn dochters waren acht en tien jaar en leken steeds verder uit elkaar te groeien. Als moeder deed het me pijn om ze te zien bekvechten met elkaar en de gemene blikken te zien die ze vaak uitwisselden.

In die periode bad ik de Heer vurig om me te helpen mijn eigen zwakheden te overwinnen. Ik bad of Hij me wilde helpen om te leren wat ik moest leren over naastenliefde, en ik werd naar enkele prachtige teksten in de Schriften geleid.

Op een avond liep het met mijn dochters helemaal uit de hand. Ik verloor mijn geduld en raasde en tierde erop los, waarna ik naar buiten stormde om af te koelen en na te denken. Na enkele minuten begon de Geest mijn hart te verzachten en kreeg ik het gevoel weer naar binnen te moeten gaan en mijn verontschuldiging aan te bieden aan mijn oudste dochter, die er het meest van langs had gekregen.

Toen ik haar slaapkamer binnenliep, zag ik mijn tienjarige dochter huilend naast haar bed geknield. Ze keek naar mij op met tranen in de ogen en zei: 'Ik weet niet wat ik moet doen.' Ze vertelde me dat ze wilde bidden en in haar Schriften lezen zodat ze zich beter zou

gaan voelen, maar dat ze dat niet kon omdat ze zich zo slecht voelde.

Toen ze me vertelde hoeveel spijt ze had van haar aandeel in onze ruzie en daarna zei dat het niet mijn schuld was, schaamde ik me diep. We praatten wat samen en ik las haar toen in de Schriften voor over naastenliefde, 'de reine liefde van Christus' (Moroni 7:47), en vertelde haar enkele dingen die ik had geleerd. Op dat moment keek haar zusje de slaapkamer in, en we vroegen haar om erbij te komen. Ik legde haar toen op het niveau van een achtjarige uit

wat we over naastenliefde hadden gelezen.

Nadat ik was uitgesproken, keken de beide meisjes mij met grote ogen aan en uitten ze hun verlangen om, zoals in de Schriften staat, met die grote liefde te worden vervuld. We gingen op onze knieën en vroegen, volgens de aansporing van Mormon,

onze Vader nederig om ons hart met die liefde te vervullen (zie Moroni 7:48).

We werden geraakt door de Geest en moesten allemaal huilen. We kwamen overeind, omarmden elkaar en uitten onze liefde voor elkaar. Op dat moment zag ik een eeuwige zusterband en vriendschap ontstaan tussen mijn twee dochters, en voelde ik

mij getroost.

De band tussen hen is sinds die tijd steeds hechter geworden. Ze hebben een groter verlangen gekregen om hun meningsverschillen op te lossen, tonen meer geduld en delen hun spullen met elkaar. Ik ben dankbaar voor hun rechtvaardige verlangens en de moeite die ze doen.

Ik zal die ervaring altijd koesteren, en bid om meer van die ervaringen bij onze pogingen om de banden van naastenliefde in ons huis te blijven versterken. ■

We omarmden elkaar en uitten onze liefde voor elkaar. Op dat moment zag ik een eeuwige zusterband en vriendschap ontstaan tussen mijn twee dochters.

Ons stukje hemel op aarde

Roseli de Oliveira Ribeiro

Nadat wij ons als gezin in 1992 hadden laten dopen, deden we alles samen. We gingen samen naar de zondagsdiensten in de kerk, naar conferenties en andere activiteiten. Maar de tijd stond niet stil, dingen werden anders en uiteindelijk zat ik alleen in de kerk — de rest van het gezin was minderactief geworden. Elke keer als ik iemand daarna in de kerk hoorde spreken over eeuwige gezinnen, deed

mijn hart pijn en voelde ik me erg verdrietig.

In 1995 besloot ik mijn patriarchale zegen te ontvangen om te weten wat de Heer van mij verlangde en om kracht te krijgen. In mijn zegen stond de volgende belofte: door vasten, gebed en gezinsavond zou ik mijn familie 'in het evangelie' hebben. Ik bad en vastte voortdurend voor mijn familie, maar volgde de raad om gezinsavond te houden niet op.

Uiteindelijk verliet ik ons huis in São Paulo (Brazilië) om een zending te vervullen. Tijdens mijn zending zag ik veel gebroken gezinnen, maar bij het bestuderen van mijn patriarchale zegen vond ik de oplossing voor die gezinnen: gezinsavond. Door mensen over de gezinsavond te leren, zag ik gezinnen sterker worden, echtparen met elkaar verzoend worden en kinderen weer één worden. Kortom, ik zag huizen en gezinnen een stukje hemel op aarde worden.

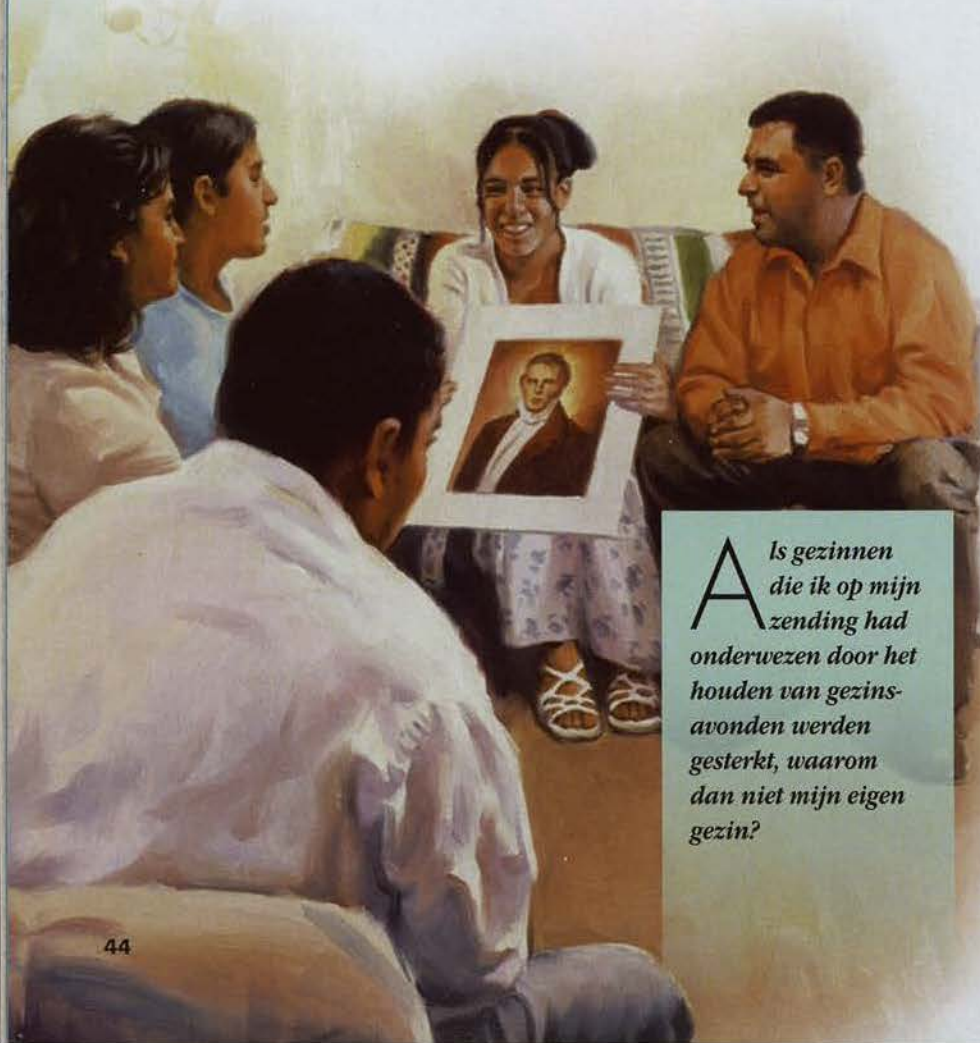
'Als dit kan gebeuren bij gezinnen op mijn zending', vroeg ik me af, 'waarom dan niet bij mijn eigen gezin?'

Na mijn zending was ik vastbesloten om gezinsavond te houden met ons gezin. Eerst deed iedereen met tegenzin mee en was het moeilijk om de geplande les af te maken. Maar ik wist dat de Heer me geen raad zou geven om iets te doen wat geen zegen zou inhouden, dus gaf ik het niet op. Uiteindelijk werd de belofte in mijn patriarchale zegen vervuld.

Als ik geen gezinsavond hield, tekenden ze protest aan. Alle gezinsleden deden mee en deelden hun opvattingen, ideeën en adviezen met elkaar. Ook luisterde iedereen aandachtig naar de boodschap. Ook al waren we toen wat ouder, de spelletjes waren nog steeds erg leuk!

Het resultaat was dat de leden in ons gezin de geboden weer gingen gehoorzamen en actiever werden in de kerk.

Ik kan waarlijk zeggen dat ons huis een stukje hemel op aarde is geworden, dankzij een geïnspireerd programma dat in elk gezin een traditie zou moeten zijn: gezinsavond. ■

Als gezinnen die ik op mijn zending had onderwezen door het houden van gezinsavonden werden gesterkt, waarom dan niet mijn eigen gezin?

Leefde ik het evangelie volledig na?

Carolynn R. Spencer

Mijn schriftstudie zou moeten wachten. Onze drie zoons waren allemaal wakker geworden — en nog veel eerder dan anders ook. De jongste, Caden, was toen anderhalf jaar oud en lag te krijsen in zijn ledikantje. Ik liep naar zijn slaapkamer en zag direct dat hij ziek was.

En zo begon een maandag met de ene uitdaging na de andere. Op een bepaald moment, net toen ik Caden ander kleren had aangetrokken en hem probeerde te voeden, gooide hij een grote pot op de grond, waarbij de appelmoes in het rond vloog en de keuken even later bezaaid was met stukjes glas. Bij het opruimen van de bende moest ik denken aan alle dingen die ik niet gedaan kreeg: familiegeschiedenis, dienstbetoon, voorraadvorming, zendingswerk.

'Hoe kan ik in vredesnaam alles doen wat ik zou moeten doen als ik nauwelijks de normale dingen op een dag gedaan krijg?', vroeg ik mij af. Aan het begin van de avond was ik doodmoe, maar bij het avondeten, de gezinsavond en het in bad en in bed stoppen van de jongens zette ik die ontmoedigende gedachten van me af.

Nadat de kinderen uiteindelijk in bed lagen, plofte ik neer om iets te doen waar ik nog niet aan toegekomen was. Ik pakte de *Ensign* van mei 2006, die open lag bij een toespraak van president Henry B. Eyring, met de titel 'Als een kind'. Mijn blik viel

Toen ik aan het lezen was, vroeg ik me af: 'Hoe kan ik de hongerigen voeden, de naakten kleden, de zieken bezoeken en mensen in geestelijk en materieel opzicht helpen als ik nauwelijks voor mijn eigen gezin kan zorgen?'

op een passage die ik eerder had gemarkeerd: 'Om de zegen van die [veranderde aard] in ons hart in stand te houden, zijn vastberadenheid, moeite en geloof nodig. Koning Benjamin heeft ons in elk geval ten dele geleerd wat daarvoor nodig is. Hij zei dat wij, om van dag tot dag vergeving van zonden te behouden, de hongerigen moeten voeden, de naakten kleden, de zieken bezoeken en mensen in geestelijk en materieel opzicht helpen' (*Liahona* en *Ensign*, mei 2006, p. 17).

Ik voelde direct weer dat ik niet volledig volgens het evangelie leefde. Ik vroeg me af: 'Hoe kan ik de hongerigen voeden, de naakten kleden, de zieken bezoeken en mensen in geestelijk en materieel opzicht helpen als ik nauwelijks voor mijn eigen gezin kan zorgen?'

Op dat moment kwam er een overweldigend gevoel van goddelijke goedkeuring over mij. Het was

zo duidelijk, zo precies en zo tastbaar, dat ik wist dat ik het op moest schrijven om het niet te vergeten. De hele afgelopen dag werd als een film in mijn hoofd afgespeeld — een dag gevuld met het voeden van de hongerigen, wassen om de naakten te kleden (ik moest Caden meerdere keren andere kleren aandoen), onze zieke baby teder verzorgen, ons zoontje van vijf jaar helpen bij het voorbereiden van een les voor de gezinsavond over zendingswerk, en het bespreken van de kracht van een goed voorbeeld met mijn gezin — met andere woorden: mensen in geestelijk en materieel opzicht helpen.

Deze indruk kwam met zulk een overweldigend gevoel van vrede, dat ik wist dat de Heer mijn offer had aanvaard. Met de zorg voor mijn gezin gaf ik gehoor aan de aansporingen van koning Benjamin en president Eyring. ■

Neem me mee naar de tempel

Alejandro Robles V.

Op een zaterdagochtend toen ik in de Limatempel (Peru) werkzaam was, kwam een groep van ongeveer twintig kinderen uit de verschillende ringen van Lima de tempel bezoeken. Na een warme handdruk voor ieder kind sprak de tempelpresident over het heilige werk in de tempel. Hij legde vooral de nadruk op het voortduren van familiebanden en de betekenis van de uitdrukking 'Het gezin is eeuwig'.

De kinderen waren eerbiedig en luisterden aandachtig. Een van de jonge bezoekers was een meisje van vijf jaar, Rosita. Die avond bleef ze wat langer wakker tot haar vader van zijn werk terugkwam, en wachtte op de rand van haar bed op hem.

Toen hij thuiskwam, was hij verast dat zijn dochter nog niet sliep. Rosita sprong van het bed af en rende naar hem toe. Hij tilde haar op en zij sloeg haar armen om zijn nek en kustte hem.

'En hoe gaat het met mijn kleine Rosa?' vroeg hij.

'Goed hoor, pappie.'

'Ben je vandaag een lief meisje geweest?'

'Ja, pappie.'

'Is er iets wat ik voor je kan doen?' Ze knikte met haar hoofd.

Pappie, wanneer mag ik met u mee naar de tempel?', vroeg Rosita aan haar vader.

'Wat is er dan? Wat zou je dan willen, lieverd?'

'Pappie', zei ze, en ze was even stil, 'wanneer mag ik met u mee naar de tempel?'

Haar vader wachtte een paar seconden voordat hij antwoord gaf.

'Ik zal je meenemen, Rosa. Ik moet alleen nu hard werken en heb het erg druk. Maar ik beloof je dat ik je zal meenemen.'

'Dankjewel, pappie', zei Rosita, terwijl ze haar vader weer omhelsde en kustte.

'Ga nu maar naar bed en probeer te slapen.'

Vele maanden later kwam de familie van Rosa bijeen in een van de verzegelkamers van de tempel. Na de verzegeling was er grote vreugde. Rosa's vader omhelsde elk van zijn

kinderen met grote liefde en tederheid, eindigend bij de jongste — Rosita.

'Een aantal maanden geleden bracht dit kleine meisje een bezoek aan de tempel met de jeugdwerkkinderen van onze ring', vertelde Rosita's vader aan de verzegelaar die de ceremonie had voltrokken. 'Die avond wachtte ze op mij tot ik thuiskwam van het werk en vroeg me wanneer ik haar mee zou nemen naar de tempel. Ik wist dat ze niet alleen de buitenkant van de tempel wilde zien, dus moest ik mij veranderen en een paar slechte gewoontes afleren. Het heeft de nodige moeite gekost, maar het is uiteindelijk gelukt. Vandaag is de mooiste dag van mijn leven, omdat mijn gezin voor eeuwig aan elkaar is verzegeld.' ■

Kan tiende mijn zorgen wegnemen?

Nancy Kay Smith

Toen mijn oudste kinderen op school waren en de kleintjes sliepen, spreidde ik de rekeningen uit over de keukentafel. Ik begon deze gevreesde maandelijkse taak met een gebed om wijsheid en de mogelijkheid om van ons schamele inkomen rond te komen. De cheque voor de tiende werd, zoals altijd, het eerst uitgeschreven.

Toen ik als jonge echtgenote en moeder lid werd van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, had ik beloofd om tiende te betalen. Ik had me altijd aan die belofte gehouden. Ik maakte me echter ernstig zorgen over het gebrek aan geld om nog een maand aan nota's voor energie, hypotheek en verzekeringen te betalen.

Ik was nu een alleenstaande moeder van zes jonge kinderen. Ik voelde me vaak overweldigd door de constante werkdruk, financiële zorgen en eindeloze beslissingen die ik moest nemen bij mijn pogingen om zowel moeder als vader te zijn zonder verdere familie die hulp of steun kon geven.

Toen ik daar aan de tafel zat en de Heer smeekte om zijn hulp en genade, toonde de Heilige Geest mij een prachtige en troostrijke manifestatie van de liefde van de Heiland. Ik was in staat het geld voor al die huishoudelijke kosten in een ander daglicht te zien, nadat mij de heilige prioriteiten van het leven in herinnering waren gebracht. Ik wist dat onze hemelse Vader mij de zegeningen wilde schenken die Hij heeft beloofd als wij getrouw onze tiende en offergaven betalen. Ik wist ook dat het betalen van tiende een daad van vreugde en liefde behoorde

Toen ik alle rekeningen op de keukentafel had uitgespreid, maakte ik me ernstig zorgen over het gebrek aan geld om nog een maand aan nota's voor energie, hypotheek en verzekeringen te betalen.

te zijn, zonder angst en zorgen.

Toen ik met de Geest van de Heer was vervuld, merkte ik dat ik getuigenis gaf van een heilige overtuiging waar ik al die tijd aan had vastgehouden. Mijn stem verbrak de stilte in de keuken toen ik uitriep dat ik liever de watertoevoer naar mijn huis zou verliezen dan het levende water dat de Heiland ons biedt. Ik zou liever zonder eten aan tafel zitten dan het Brood des levens te moeten missen. Ik zou liever in het donker zonder het gemak van elektriciteit zitten dan het Licht van Christus in mijn leven te doven.

Ik zou liever met mijn kinderen in een tent wonen dan mijn voorrecht opgeven om het huis des Heren te mogen betreden.

De last van mijn zorgen viel onmiddellijk van me af. Mijn liefde voor de Heer was sterker dan de zwakheid die ik voelde door mijn angsten. Onze

hemelse Vader is onze bevrijder, onze weldoener en onze beschermer. Hij voorziet waarlijk in al onze behoeften. Zijn beloften staan vast en komen altijd uit. Hij gebiedt ons tiende te betalen van onze inkomsten, zodat Hij zegeningen in overvloed uit de hemel kan uitgieten — waaronder gemoedsrust, vrijheid van aardse en materiële zorgen, en vertrouwen in zijn heilige naam.

Vanaf die dag ben ik mijn tiende met vreugde in mijn hart gaan betalen, zonder angst of terughoudendheid, aan Hem en voor Hem die mij eerst heeft liefgehad. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

U kunt deze ideeën in de kerk en thuis gebruiken. Pas ze eventueel aan het gezin of de klas aan.

'Verhalen uit de Schriften als patronen voor ons leven', p. 16:

Begin met het lezen van het verhaal over David en Goliath, volgens het model in het artikel. Als u nog een verhaal uit de Schriften vertelt, zoek dan naar de elementen van 'zij-daar-toen'. Schrijf deze op een stuk papier. Vraag welke parallellen het verhaal heeft met onze tijd en noteer de elementen voor 'ik-hier-nu'. Bespreek hoe deze methode de individuele en gezamenlijke schriftstudie in het gezin kan verbeteren.

'Fatsoen: een tijdloos beginsel voor iedereen', p. 28: Bereid deze les met een gebed in uw hart voor, omdat dit een gevoelig onderwerp kan zijn. Leg uit wat fatsoen is en waarom het belangrijk is. Gebruik daarbij de paragrafen 'Wat is fatsoen?', 'Waarom

fatsoenlijke kleding?' en 'Een tijdloos beginsel'. Beklemtoon het idee dat fatsoenlijke kleding het gezelschap van de Heilige Geest uitnodigt.

Vertel het verhaal uit de paragraaf 'Zegeningen van fatsoenlijke kleding' en vraag de gezinsleden naar de zegeningen die zij hebben ontvangen of gezien door fatsoenlijk gekleed te gaan.

'Een prachtige toekomst', p. 36: Lees het verhaal en laat de gezinsleden situaties opschrijven waarbij moed nodig is. (Wellicht moet u aan jonge kinderen uitleggen wat moed betekent. De verhalen op pagina K6-K7 zijn goede voorbeelden.) Bespreek hoe de zendeling moed vatte en hoe de gezinsleden hetzelfde principe kunnen toepassen op de dingen die ze hebben opgeschreven.

'Wees altijd ijverig', p. 38: Geef elk gezinslid een handdoek. Vraag iedereen de handdoek met één hand

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Het eerste paginanummer van het artikel wordt aangegeven.

K = De Kindervriend	Normen, 26, 28, 33, K7
Bekering tot het evangelie, 37	Onenigheid, 43
Bekering van zonden, 16	Openbaring, 6
Dienen, 2, 45	Pioniers, 12, K11
Eensgezindheid, 42	Plicht jegens God, 37
Eerlijkheid, 26	Schriftstudie, 16
Fatsoen, 28, K7	Smith, Joseph, 6, K12
Gebed, 36, K6, K7, K12, K14	Talenten, 22
Gezin, 43, 45, 46, K4, K16	Tempel, 25, 46
Gezinsavond, 43, 48	Tiende, 47
Heractivering, 2, 37	Voorbeeld, 22, 26, 33, K6
Huisbezoek, 25	Vrede, 37, 47, K2
Jeugdwerk, K4	Vriendschap, 26
Leer en Verbonden, 6	Waarde, 2, K8
Liefde, 43, K8	Werk, 38, 42
	Zaligsprekingen, K2
	Zingen, K14

op de rug op te vouwen en kijk wie het snelste is. Vertel de verhalen uit het leven van ouderling Octaviano Tenorio. Bespreek welke kwaliteiten hij had waardoor hij zijn doelen wist te bereiken. Vraag de gezinsleden de handdoek met beide handen op te vouwen. Bespreek waarom volledige inzet en ijver tot betere resultaten leiden. ■

Verhalen uit de Schriften uitbeelden op de gezinsavond

Toen onze kinderen nog peuters waren, was het wel eens moeilijk om hun aandacht op de gezinsavond vast te houden. Toen we eens een les over gehoorzaamheid wilden geven, besloten mijn vrouw en ik het verhaal van Ammon te vertellen. We vonden ook dat we het verhaal uit Verhalen uit het Boek van Mormon na het lezen moesten uitbeelden. We gebruikten wat speelgoed dieren als schapen en maakten een simpel zwaard van papier. Onze

kinderen vonden het prachtig en wilden het steeds maar weer overdoen. Later die week vroegen ze ons allebei welk verhaal we de volgende maandag zouden uitbeelden.

De jaren daarna hebben we op de gezinsavond vaker verhalen uit de Schriften uitgebeeld. De kinderen hielpen ons vaak bij het vinden van simpele benodigdheden nadat we het verhaal uit de Schriften als gezin hadden gelezen. We zagen ze de uitbeelding van de verhalen zelfs

oefenen tijdens het spelen.

Zo hebben we het verhaal uitgebeeld van Nephi die de platen verkreeg, Noach die de ark bouwde, David die Goliath versloeg, de belevenissen van de pioniers en vele andere verhalen. We wezen de kinderen op evangeliebeginselen die we uit deze voorbeelden konden leren, en ze konden zelf getuigen hoe onze hemelse Vader ons ook nu op soortgelijke manieren helpt.

Scott en Connie Mooy, Utah (VS)

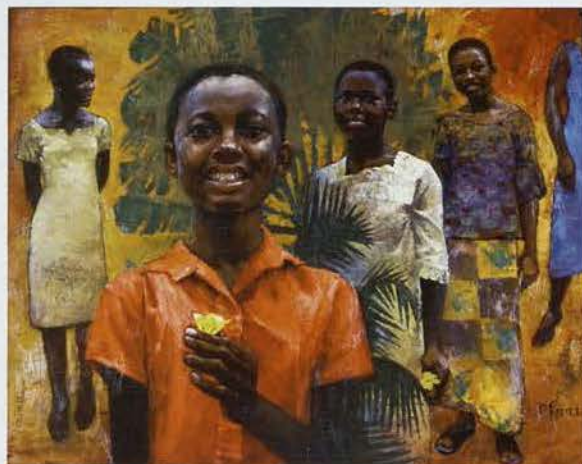
Jeremy Winborg, De Sandridge oversteken

Toen Robert en Annie Brighton Thornley pas waren getrouwd, trokken ze er in 1859 van hun huis in het noorden van Utah op uit om proviand in te slaan. Een van de ossen gaf het op in een gebied dat de Sandridge werd genoemd. Ze zetten de tocht nog 32 kilometer voort, waarbij Robert het juk samen met de gezonde os droeg. Toen de Thornleys bij Maughan's Fort aankwamen, waren alleen suikerbieten als voedsel verkrijgbaar, waar ze de hele winter op moesten teren.

01 APR 2013 DUTCH

N

#LDU1677259598/0#
KAREN BOZENDAHL
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CITY UT 84150 1600

Nova, Vera, Georgina, Karen en Rebecca zijn enkele pionierende leden van de kerk in Ghana (Afrika). Zie 'Pioniers in Ghana' op bladzijde 12 voor de schilderijen en verhalen van andere heiligen der laatste dagen in Ghana.

Account #: 1677259598

16

DUTCH